

10,000 mylių kelionė

Rašo
J. V. VALICKAS

(Tęsinys iš pereinamojo numerio)

Pas aludarius

Šio bravuro istorija gana įdomi. Jis įsteigtas 1890 metais, lapkričio 8 d. Tada jame dirbo tik apie 150 žmonių ir per dieną (12 darbo valandų) padarydavo 1,500 bonkų alaus. O šimt — 1949 metais — čia samdo apie 3,000 žmonių ir per vieną parą padaro 6,000 statinių ir 2,250, 000 bonkų alaus.

Jie pardavė savo alų ne tik Meksikoje, bet ir USA, Kanadoje, Filipinų salose, Havajuose, Haiti ir kitur.

Cerveceria Cuatremoc — tai Monterey pasididžiavimas. Tokio alaus, kaip jų — reta rasti. Jo yra dviejų rūšių: "Carta Blanca" ir "Bohemia". Tiems, kurie lankysis Meksikoje, nuoširdžiai patariu pabandyti to alaus ir pajusti skirtumą, palyginus su kitu alumi.

Tik čia supratau skirtumą tarp rankinio ir fabrikinio darbo

Kitą dieną beiškodamas įdomybių, patekau fabrikėlin, kur daro odines pinigines, moterims rankinukus ir kitus panašius daiktus. Tai nedidelė dirbtuvėlė, dirba tik apie 10 žmonių, bet čia tiek daug įdomių dalykų, kad net 6 valandas užtrukau, ligi viską pamatčiau.

Be galo įdomus dirbimo būdas. Viską atlieka rankomis. Jų įrankiai — tik siuvama mašina, peilis, plaktukai, keliolika akmenų ir įvairiausi nusmailintys viny.

Jei savo akimis nebūčiau matęs, būtų buvę sunku patikėti, kad tik su tokiais įrankiais galima tokių puikių dalykų pagaminti.

Savininkai aiškino, kad tie darbininkai nėra paprasti žmonės. Nors mokslo jie ir neturi, bet yra tikri menininkai. Visoki pavaišalai ant piniginių, rankinukų yra jų pačių sugalvoti. Tokie darbininkai išlavinti galima tik pradant nuo mažens.

Savininkai taip pat man rodė skirtumą tarp fabrikinio ir rankinio darbo. Iš pradžių to skirtumo beveik nemačiau, bet kai patiesčiau, kai supratau į ką reikia žiūrėti, tada supratau, jog mašinos darbas negali susilyginti su menininko rankos darbu.

Esama didelio skirtumo ir odos išdirbime. Fabriko odos išdirbimas irgi negali lygintis su naminiu odos išdirbimu. Žinoma, ne su kiekvienu. Bet Oaxaca mieste yra ypatingo naminio odos išdirbimo būdo žinovai. Niekas daugiau visame pasaulyje nežinąs to odos išdirbimo būdo.

Daugiausia apie Kanadą ir Lietuvą žinių duoda patriotinė — nepartinė ir nesrovinė —

'NEPRIKLAUSOMA LIETUVA'

8-nių puslapių didelio formato savaitraštis, redaguojamas modernišku būdu, Lietuvos laikraščių pavyzdžiu.

KAINA: Visur užsienioose 3 dol. 50 centų ir Australijoje — 4 doleriai.

ADRESAS: 3A Fourth Ave, Ville Lasalle, Montreal, Que., Canada.

Geriausias

LIETUVIŲ

Paveiksluotas

Už \$1.00 lankys Tamstas kožna mėnesi per 1 metą.

Išleistas Gegužio 15, 1938.

LIETUVIŲ NAUJIENOS

332 N. 6th Street

Philadelphia 6, Pa.

taikinga muzika, šokiai — iki kokios 3 valandos ryto. Jau pasijutau gerokai ir pavargęs, o to "draugiško pasikalbėjimo" taip ir nesulaukiau.

Pagaliau, atsivirkindamas ir pareiščiau šeiminiui apgailestavimą, kad tarp visų linksmybių neliko laiko "draugiškai pasikalbėti". Šeimnininkas nustebo. Sako, žiūrėk "amigo" (drauge),

priimti jo patarnavimus, ir vėliau įsitikinau, kad ne vien man, bet ir jam iš to yra ar gali būti ne visai menka nauda... Taigi vėl susitikom. Dabar

VILTIS

Mokslo, kultūros ir politikos žurnalas

Nr. 1 kovas 1949 m.

Galima gauti DIRVOJE
6820 Superior Ave., Cleveland 3, Ohio

Kaina 50 c. Paštu siunčiant — 55 c.

kiek čia mes šį vakar prikalbėjome, kiek mes papasakojome ir kiek mums papasakojai, kiek prisilinksimom — argi tai nebuvo draugiškas pasikalbėjimas? Atsivirkindami vis dėlto dar sutarėm susitikti, nes jis noris man miestą parodyti.

"Susipažinimas su miestu"

Kitą dieną sutartu laiku jis atvyko su žmona ir dviem švogerkom. Netrukus atsidūrėme "Copacabana" — viename iš puikiausių Monterrey miesto kabaretų. Čia jau buvo iš kalno užsakytas stalas. Netrukus susirinko ir daugiau jo pakviestų svečių.

Ceremonijos buvo trumpos: kiekvienas pagal savo apetitą užsisakė vakarienę, o po jos visas laikas liko pasilinksminiui.

Čia tikrai turėjau progos pamatyti meksikiečių gyvenimo skoni.

Programą atliko kaip tik pirmą kartą čia pasirodanti iš Ispanijos atvykusi trijulė. Įsitikinau, kad meksikiečiai muzikantai — nepaprasti specialistai "rumbą" groti, o patys meksikiečiai nepaprastai linksni žmonės prie muzikos. Kabareto vedėjas atvedė prie mūsų stalo supažindinti dar daugiau žymesnių svečių ir nuotaika susidarė nepaprastai gyva, kuri dar labiau pagyvėjo, kada estradai pasirodė Monolita Saval, nepaprasto gyvumo, lankščių judesių ir puikaus kontralto balso artistė Meksikos žvaigždė. Tokių artistų retai kur matoma.

Kai buvo laikas skirstytis, teko nejuokomis ir sąsąskaitą pateikti: apie 250 pezų (apie 36 doleriai). Tokiu pigumu buvau tikrai nustebintas. Nes apie 9 asmenys socialiai pavalgė, gana daug išgėrė, ir visa tai geriausioje miesto vietoje — Amerikoje už visą tai ir šimtinės tik pradžia būtų beveik per mažai.

Dabar jau tikrai miestą apžiūrėnėjame

Kitą dieną tas pats Ruiz vėl siūlėsi patarnauti ir padėti man su miestu susipažinti. Nepatogu man buvo jį per daug išnaudoti ir, pagaliau, man kilo klausimas — kodėl jis taip stengiasi man būti toks geras, negailėdamas nei laiko, nei pinigų... Vis dėl to dar kartą sutikau

aplankėm didelę ir gražią miestą geležinkelio stotį, gubernatoriaus rūmus... Čia jau radom eiles ir kitų lankytojų. Tai bent rūmai — verti "palocių" vardo! Aplankėm miesto tarybos milžiniškus rūmus, kurie iš lauko žiūrint yra panašūs į kokį meno muziejų, aplankėm pašta, paskui katedrą ir vyskupo rūmus. Čia viskas buvo nepaprastai įdomu ir nematyta, viskas meksikinio siliaus, meksikiečių skonio.

Pagaliau, man pageidaujant, aplankėm ir miesto policiją. Mat, čia svetimsius leideivius viešbučiai registruoja policijoje, tai man buvo įdomu pabandyti sužinoti, ar nebuvo kada šiame mieste aplankę daugiau lietuvių.

Bet policijoje niekas neatsimena, kad kada nors kas tokios tautybės būtų buvęs užregistruotas...

Važiudami vakarieniauti, užsukome dar į vieną savotišką vietą. Tai buvo "Grutas de Villa de Garcia" — labai jaukus restoranėlis, įrengtas kalno oloje natūraliai susidariusiame urve. Labai originalus ir įdomus įrengimas. Tačiau geriau apžiūrėti negalėjome, kadangi buvo per daug prisikimęs žmonių. Nuvykome vakarieniauti į Los Arcos.

Šis restoranas daugiau tinka vyresnio amžiaus žmonėms ir biznieriams, nes jame erdvi, nėra žmonių kamsaties ir nervus dirginančio triukšmo. Čia du vyrukai švelniai skambina gitaromis arba senyva moteriškė pianu, taigi čia galima ramiai pasikalbėti ir tai yra idealiausia vieta biznisiškiams pasitarimams.

Čia po vakarienės mano vadinasis globėjas ir pradėjo jau ne romantišką, o visai realistišką, kalbą.

Nepajutome, kaip besikalbant prabėgo kelios valandos. Kai išsiskyrėme, tai ilgai prieš užmiršdamas galvojau, kad meksikiečiai nėra toks žmogus, koks tik linksmybės gyvena. Jis moka praktiškai ir biznisiškai galvoti, ir prie progos vykusi biznį padaryti.

(Bus daugiau)

LIETUVA TIRONŲ PANCIOUSE — teisybės žodis apie tai, kas atsitiko su Lietuva. 312 pusl. Kaina \$2.00

Detroit, Mich., Naujienos

IR KARŠČIŲ NENUSIGANDOME!

— Vasara, karšta, žmonės išvažinėja, palikite organizavimo darbus rudenį! — kalbėjo mūsų bičiuliai ir net kai kurie LVS 6-to skyriaus nariai.

Tiesa, anksčiau liepos ir rugpjūčio mėnesiais susilaikydavom nuo susirinkimų. Bet šį kartą, kada vyksta toks svarbus persitvarkymas, nedrįsime laukti patogumų. Reorganizacijos komisija, — ačiū jai! — buvo veikli ir ryžtinga. Ji pajėgė suaukti, nors ir ne per gausų, bet energingą susirinkimą, kuriame ir buvo atlikti visi skyriaus perorganizavimo — steigimo darbai.

Susirinkimas įvyko liepos 23 dieną, šv. Antano parapijos mokykloje. Šalia senųjų LVS skyriaus narių, atsilankė 22 naujokai, kurie visi įstojo į naująjį ALT Sąjungos skyrių.

Organizacinė komisija, kuri rūpinosi šio susirinkimo suaukimu, buvo sudaryta iš šių asmenų: Juozas Kripas, Leonas Bulgaras, Ona Navasaitienė, Juozas Ambrose ir Marija Sims. Ši komisija savo darbą atliko ir likviduojasi.

Dalyvavo žymūs svečiai.

Susirinkime dalyvavo neseniai atvykę žymūs svečiai — b. Lietuvos Žemės ūkio Akademijos, vėliau Baltijos Universiteto tremtyje profesorius agr. dr. J. Vengris ir Liet. Tremtinių Žemės ūkio Draugijos pirm. agr. J. Baublys.

Apsilankė ir susirinkimą kaip svečiai, išėjo — jau nariai. Juos į čia parsikvietė įkurdinimo Komitetas, kuriam pirmininkauja ir veikliai jame dirba agr. T. Dambrauskas.

Susirinkimo eiga

Susirinkimą atidarė LVS 6-to skyriaus pirmininkas A. Rinkūnas. Prezidiumą išrinkti: T. Dambrauskas, dr. Eugenija Gurskaitė ir Antanas Saladžius.

Reorganizacijos k-jos vardu kalbėdamas J. Kripas nušvietė persitvarkymo ir ALT Sąjungos įsikūrimo prasmę.

Sekr. A. Saladžius perskaitė laišką nuo Sąjungos pirmininko A. Olio, kuriame sveikinamas naujas skyrius ir jam siunčiami geriausi linkėjimai. Laiškas priimtas su pasitenkinimu ir gilia pagarpa.

Org. k-jos narys L. Bulgaras perskaitė svarbesnes vietas iš ALT Sąjungos statuto ir davė keletą paaiškinimų. Visi su statuto dėsniais sutiko, formaliai nubalsavo steigti ALT Sąjungos skyrių, po to priėmė ir pasirašė skyriaus steigiamąjį aktą.

Nauja valdyba ir komisijos

Skyriaus valdybą susirinkimas išrinko šiuos asmenis: Leoną Bulgaruską, Juozą Kripą, Helen Rauby, dr. Eugeniją Gurskaitę ir Augustą Rinkūną. Pareigas pasiskirstyti pavesta jiems patiems.

Kontrolės komisijon išrinkti: Ambr. Kizis, Ant. Saladžius ir dr. J. Sims.

Parengimų komisija: Stefania Douvan, Josephine Domeiko, Adelė Petrauskienė ir Marija Sims. Išrinktoji komisija čia pat pasikvietė sau į talką dr. J. Vengrį, A. Blūdžių ir O. Navasaitienę.

Sąjungos žinias rašyti ir toliau pavesta Marijai Sims.

Pageidauta surengti dar vieną tokį išvažiavimą kaip buvo liepos 3 dieną, Kriaučiūnų vasarnamyje, šį kartą numatyta pasipažinti ir Raubių vasarnamį ir tikimasi, kad sutikimas bus.

Nutarta naujakuriams, kurie dar nebus finansškai sutvirtėję, taikyti nario mokesčio lengvatą — jie mokės tik centrui siunčiamąją dalį, o skyrius nuo savo dalies gali atsisakyti.

Visi buvę LVS 6-to skyriaus nariai pereina nariais į ALT Są-

PRANEŠIMAS

Detroito ir visame Michigane gyvenantiems lietuviams

Tremtiniai įkurdinti Komitetas Detroito praneša, kad pastaromis dienomis yra pakeista Michigan valstijoje imigracijos dokumentų per Washingtoną siuntimo tvarka.

Norint imigracijos dokumentus siųsti per Washingtoną, reikia gauti Tremtiniai įkurdinti Komitete specialius Michigan valstijai atspausdintus "Assurance for Named Displaced Persons" blankus, juos užpildyti, notarizuoti ir grąžinti Tremtiniai įkurdinti Komitetui.

Komitetas gautus dokumentus perduoda "Michigan Commission on Displaced Persons" aprobuoti, o po to persiunčia juos į Washingtoną.

Tokia tvarka daromi dokumentai per pusantros savaites nuo jų gavimo išsiunčiami į Europą. Tai yra trumpiausios dokumentams sudaryti kelias.

Norint dokumentus siųsti per įvairias savanoriškas organizacijas, jų tarpe ir per NCWC, reikia naudoti BALFO atspausdintus ir Washingtono aprobuotus blankus.

Visų rūšių blankus ir informacijas imigracijos reikalais galima gauti pas šiuos asmenis:

1. Komiteto pirmininką Tomą Dambrauską, 955 Wildwood Avenue, Detroit 3, Mich., Tel. TULSA 3-1620

2. K-to vicepirmininką B. Keblaitienę, 3822 W. Euclid Avenue, Detroit 6, Tel. TYLER 7-3878.

3. K-to sekretorių A. Dainių, 13516 Mendota Ave., Detroit 4, Tel. WE 4-3075.

Tremtiniai įkurdinti Komitetas Detroito

PHILADELPHIA

AUGA KALBOS KURSAI

Sv. Jurgio parapijos klebono kun. dr. Martusevičiaus iniciatyva ir rūpesčiu pradėjo veikti anglų kalbos kursai naujai atvykusiems lietuviams. Pirmą registracijos dieną, kuri įvyko š. m. liepos mėn. 14 d., į kursus užsirašė 15 žmonių. Pamoškos vyksta du kartus per savaitę: pirmadieniais ir trečiadieniais 7 val. vakare, o vėliau jų skaičius bus padidintas. Už mokslą nereikės mokėti.

BROOKLYNO NAUJIENOS

LIETUVIŲ LEGIONIERIŲ ISKILMĖS

Naujas Amerikos Legiono Lietuvių Memorial Postas įvesdino savo vadovybę įspūdingoms iskilmėms liepos 22 d. Lietuvių Piliečių Klube, Brooklyn, N. Y.

Įvesdinimo apeigoms vadovavo Kings County Amerikos Legiono vadai, buvę Apskrities vadai Tom. Calhan, Dan. Rodgers ir Harry Ahrens, ir dabartiniai vice vadai H. Boldwin ir Brooklyn teisešas Mathew Troy, priešaky su pirmu Kings Co. vadu James Schultz.

Monsignoras Jonas Balkūnas atliko invokaciją ir apeigų gale pasakė labai patriotišką kalbą. Kalbas sakė ir visi Kings Co. vadai ir naujas posto vadas adv. Clem. Voketaitis.

Naujoje posto valdyboje yra: Vadas adv. Clem Voketaitis, padėjėjas — dainininkas Alekas Vasiliauskas, Vitalis Bukšnaitis ir Petras Mačiukas, adjutantas Jonas Marma, išdin. Juo- lietas Garša, jr., maršalias St. Steinis, istorikas Petras Vance, kapelionas J. Pupčis, teisėjas — advokatas Frank Alexis, visuomeninio santykiavimo pirmininkas — D. Klinga.

Nors buvo karšta, pramogoj dalyvių buvo daugiau, nei tikėtasi. Susirinko daugiau kaip du šimtai legionierių, jų šeimų ir svečių. Svečių tarpe buvo Jonas Čer-

nias su žmona, dauguma vietos spaudos atstovų, Amerikos karo laivyno Lt. Comander Antanas Kairis, dailininkai Vasiliauskas, Osmolskis, Žukauskas.

Lietuvių radijo programos vedėjas J. Ginkus įteikė simbolišką ir puošnią dovaną. Jis aukėjo ir radijo laiką pramogai garinti.

Klubo vedėjas Zakarauskas aukėjo patalpos apmokėjimą.

Po apeigų buvo vaišės ir šokiai prie Mikalonio orkestro. Tai buvo pirmutinė Lietuvių posto vieša pramoga. Jai taip gerai pasisekė, legionieriai pakilusią nuotaiką pasiryžę rekrutuoti narius ir rengtis didesniems parengimams.

Lapkričio 27 d. Lost Batalion salėje, kur telpa kiek tikstančiai žmonių, Lietuvių postas su moterų Vienybės draugija rengia didžiulę meninę programą su milžinišku balium. Meninei programai pasiryžę turėti tokių meno jėgų, kokių New Yorko lietuvių publika dar nėra matčiusi.

Lietuvių Memorial posto Amerikanizacijos Komitetas sudarė trijų punktų veiklos programą: 1. Pilietybės reikalais lietuviams suteiks formas instrukcijai ir priruoš egzaminams, 2. Steigs anglų kalbos pamokas ir kursus naujai atvykusiems lietuviams ir 3. rengs paskaitas apie Ameriką atremti žalingai komunistinio fronto propagandai.

Dienos Klausimais

Redaktorius—VINCAS RASTENIS—Editor

6820 Superior Ave., Cleveland, O.

EKSKOMUNIKA

KADAISE ekskomunika buvo baisi bausmė Europos katalikiškuose kraštuose. Visiškas ar laikinis pašalinimas iš Katalikų Bažnyčios buvo drauge ir asmens pašalinimas iš bendruomenės. Ekskomunikuotas pasijusdavo panašiai, kaip raupsuotas.

Taip buvo tada, kai tikybės dalykai buvo sujungti su valstybės galia ir kai sąžinės laisvės supratimas, toks, kos šiandieną pasaulyje pripažintas, buvo beveik negirdėtas dalykas.

Dabar ekskomunika pasiliko reikšminga tik tam, kas giliai tiki, brangina savo ryšius su Katalikų Bažnyčia, bažnytinės vyresnybės pasmerkimo susilaukia tik dėl savo paklydimo, o ne dėl sąmoningo nusistatymo prieš religiją arba jos organizacinę formą. Tam, kas sąmoningai yra katalikiškai priešingos nuomonės, ekskomunika tiek tereikšia, kiek pasakymas "eik lauk!" tada, kai jis jau yra senai išjęs...

Atrodo, kad popiežius dabar ekskomunikuoja komunistus, siekdamas aiškumo.

Jokio neaiškumo nėra dėl komunistų vadų, sąmoningų veikėjų. Jie patys ir visi kiti puikiai žino, kad jie nėra katalikai, nors kai kurie iš jų gal katalikiškai ir krikštiję, taigi formaliai dar kaip ir priklauso prie katalikų bendruomenės.

Bet kai kur yra ištisos minios žmonių, kurie remia komunistinį veikimą, remia jų tikslus savo balsais, savo pinigais, savo pritarimu, visai negalvodami, kad tuo būdu remia ir kovą prieš Katalikų Bažnyčią, kuriai jie patys priklauso. Daug yra žmonių, kurie mano, kad tuo pačiu metu galima būti komunistu ir nesutoti buvus kataliku.

Žinoma, tai yra didelis nesupratimas. Komunistai stengiasi šitą žmonių nesupratimą išnaudoti. Jie stengiasi nuslėpti nuo mažiau galvojančių, kad komunizmas su katalikybe yra kaip ugnis su vandeniu.

Popiežiaus paskelbtąjį ekskomuniką šitą neaiškumą pralaukia. Jeigu kas savo protu to nesuprato, tai Katalikų Bažnyčios aukščiausias autoritetas jam pasako, kad čia yra arba — arba!

Netenka abejoti, kad šitoks aiškus klausimo pastatymas turės daug kur savo pasekmių. Kiekvienas, kas bent formaliai priklauso prie Katalikų Bažnyčios, dabar turi apsispręsti: ar jis pasilieka su Bažnyčia ir pasitraukio nuo komunizmo, ar jis pasilieka su komunizmu ir aiškiai pasitraukia iš Bažnyčios.

Žinoma, bus tokių ir tokių. Komunistai lieja krokodiliškas ašaras, girdi, žiūrėkite, ką daro popiežius su katalikybe: pats išvaro daugybę tikinčių žmonių, mažina savo "avelių" skaičių! Sako, ka tos ekskomunikos padėjo seniau! Tik atstūmė nuo Bažnyčios daug žmonių ir viskas!

Šis komunistų aimanavimas, žinoma, yra juokingas. Jeigu jau taip, tai kam gi patys komunistai taip kovoja su mažiausiais nukrypimais nuo "generalinės linijos"? Kam gi kominformas "ekskomunikavo" Tito ir tuo pačiu visą Jugoslaviją?

Popiežius žino ką daro. Ir kiekvienam pašaliniam stebėtojui aišku, kad geriau yra Katalikų Bažnyčiai, jeigu nuo jos pasitrauks tie, kuriems Stalino "evangelija" yra brangesnė už Kristaus Evangeliją, o pasilikti tie, kurie neina paduoti savo balso už Bažnyčios naikintojus, prieš tai mišias pamaldžiai iškalusė... Aiškus Katalikų Bažnyčiai gali būti tik naudingas.

Bet aiškumas ne taip lengvai pasiekiamas. Popiežius, matoma, puikiai supranta, kad su griežtais sprendimais reikia būti atsargiems. Komunizmo antireliginis nusistatymas seniai yra žinomas. Ir katalikų persekiojimas komunistų valdomuose kraštuose taip pat žinomas. O ligi šiol vis dėlto nebuvo skelbiama ekskomunika komunistams...

Greičiausiai todėl, kad ligi šiol komunistai patys atvirai pasisakydavo, jog jie yra patys iš religinių bendruomenių išsiskyre.

Gali susidaryti įspūdis, kad ekskomuniką paskelbti paskatino Vengrijos kardinolo nutartis ar čekų arkivyskupo persekiojimas... Bet juk ne pirmas vyskupas komunistų persekiotas ir nužudytas...

Svarbiausioji priežastis, kodėl kaip tik dabar popiežius griebėsi šios priemonės, greičiausiai yra ta, kad komunistai šoksi patys kurti savo "katalikišką veikimą" ir bandyti "žvejoti drumstame vandenyje". Kol komunistai patys skelbėsi atvirais religijos priešiniais, tol padėtis buvo savaime aiški. Tik kai jie ėmė bandyti dangstyti religingumo skraiste, tada popiežius ryžosi iš savo pusės aiškiai prabilti.

Gyvenime tačiau dažnai taip yra, kad mažesnieji pagalbininkai nebūna tiek išmintingai atsargūs, kaip vyresnieji vadai. Panašiai yra Katalikų Bažnyčioje. Ir dabartinis popiežiaus dekretas mažesniųjų uolių pavaldinių lūpose kai kada įgyja kitokios prasmės, negu pats popiežius jį supranta...

Toli pavyzdžiui neieškant, štai Pittsburghe leidžiamos LIETUVIŲ ŽINIOS jau pasiskubino paskelbti tokį samprotavimą:

"Manoma, kad šis dekretas liečia ir katalikus socialistus, nes jų politika yra grynai materialistinė, tik Bažnyčia dar nematė reikalo tai pareikšti".

Vos porai dienų praslinkus po šitos nuomonės paskelbimo, spaudoje pasirodė pranešimai, jog oficialus asmuo Vatikane aiškiai pabrėžė, kad ekskomunikos dekretas socialistų neličia.

DABAR GINKLAI

Atlanto Paktas patvirtintas. Amerika pripažino, kad jos sienos jau nebe šitoj pusėj Atlanto, o ten, vidury Europos...

Tik vidury? Kodėl? Kuo skiriasi Europa anapus Elbos nuo Europos, kuri yra šiaurės Elbos?

Ką reiškia Atlanto Paktas? Tuo tarpu tik tai, kad "toliau siekti tironui nebeileisim".

Bet "toliau neileisim" tironui nedaug reiškia. Štai kodėl Amerikos Kongresas dabar svarsto klausimą apie tų žodžių parėmimą ginklais.

Senovės romėnai sakydavo — jei nori taikos, ruoškis karui.

Bet paruošti ginklai irgi nemėgsta rūdyti... Neveltui daugelis mano, jog ginklų rengimas yra ne taikai, o karui...

O tuo tarpu viena akim žvelgiame į Berlyną ir klausime: kodėl iš ten traukiasi amerikiečių ir anglų karo vyresnybės?

Ar tai pasitraukimas ar atsargumas?

Jeigu skelbiama, kad nesi-

trauksim, tai tada tik atsargumas.

Ir sovietai iš atsargumo tremia gyventojus iš Pabaltijo, Ukrainos, Gudijos ir "strategiškai nesvarbias vietas". Kam tos "strategiškos vietos" reikalingos?

Ginklai, strategija, atsargumas... Ką tai reiškia? Argi jau taip greit gali kas nors atsistoti?

Susilaikykim nuo pranašyčių, bet neužsimerkim...

Dar daugiau: vienas kitas klebonas jau skelbia išsakyklą, jog ekskomunika liečia visus, kas tik skaito komunistiškus, socialistiškus ir... "gal būt, taip vadinamus tautiškus-laikraščius"...

Tuo tarpu tas pats Vatikano oficialus asmuo pareiškia, jog net ir komunistiškų laikraščių skaitymas informacijos tikslu arba net ir iš žingeidumo savaime dar neužtraukia ekskomunikos. Ekskomuniką užtraukia tik aktyvus pareiškimas komunistinės akcijos, komunistų tikslų siekimas.

Toks kai kurių per daug uolių "aiškintojų" persistengimas nei kiek nepatarnauja aiškumui. Nes tada reiktų kelti ir tokius klausimus, kaip pavyzdžiui:

Kaip Vatikanas gali santykitis su Amerikos prezidentu, kuris yra masonas, kada masonai taip pat Bažnyčios yra ekskomunikuoti?

Kaip Bažnyčia leidžia Italijoje, Prancūzijoje, Belgijoje ir kitur katalikams politikams bendradarbiauti su socialistais ir liberalais?

Kaip, pagaliau, Amerikos Lietuvių Taryboje katalikų organizacijos veikia iš vieno su socialistais, sandariečiais, tautininkais?

Tai yra klausimai, kuriuos būtų galima atskirai nagrinėti.

Kai mažesnieji ima švaistytis "ekskomunikomis" savo asmeniškai nuožiūra, gal būtų prasminga kartais priminti jiems: veltui stengiatės būti katalikiškesni už patį popiežių...

Lietuva bus visur, kur bus laisvų lietuvių!

Lietuvių Meno Paroda New Yorke irgi bus viena iš gražiausių Lietuvos dalių!

Pasitarimai su New Yorko muziejaus vadovybe, kuriuos vedė ALT Sąjungos pirmininkas adv. Antanas Oliš, jau baigti. Laukiama tik, kada muziejus galutinai persikels į naujas patalpas, parengs jas parodai, ir lietuvių dailininkų kūrinių išvys Amerikos dienos šviesą.

Ilgokai jie jau užsigulėjo Vokietijoje, sandėliuose. Čia jų nekantariai lokia visa lietuviškoji visuomenė.

Ruskių leidžiamas lietuviams laikraštis, matyt, nepatenkintas šia paroda, kuri pasauliui parodys, kad bolševizmas nėra nei meno, nei kultūros globėjas, bet žingsnis atgal į viduramžių tamsybes.

Sako: "susirinks, pašoks, padainuos ir mano, kad jau Lietuva..." Nors ir keista, bet tai tiesa. Mes savo lietuvišką dainą, meną visada mylėjome, net ir seneisiais skaudžios vergovės laikais. Ir dabar menas yra mūsų sielų gaivintojas ir viltis. Jeigu dabar bolševikų

pribiaurotame Lietuvos ore negali klestėti lietuviškas menas, tai nors toli nuo tėvynės dygsta jo daigėliai. Ir svarbiausia — prisideda prie jos kovos dėl išsivadavimo.

Kiek kartų skaitome laikraščiuose, kaip apsiptodami rėkia Sniečkus ir kiti Lietuvos budeliai, šaukdami menininkus pavaižuoti "laimingą" gyvenimą kolchozuose, liaudį "džiaugsmingai" žengiančią komunistiniu keliu! Ir neprisišaukia!

Atsimename, 1940 m. bolševikai, norėdami patraukti į savo pusę dailininkus, davė jiems gerai apmokamus užsakymus sukurti paveikslų, vaizduojančių Lietuvą, pasiekusią bolševikinės laimės. Bet ar tai pavyko? Kur tie paveikslai? Kas šiandien gali apie juos ką pasakyti ar bent prisiminti?

Negalima priversti dailininko kurti tai, ko nėra jo širdyje! Ir veltui šūkauja Sniečakai, ar jų agentai Amerikoje. Lietuva bus visur, kur bus bent vienas laisvas lietuvis, nes Lietuva yra

Nuomonės

Nenori mainyti gumos į knygas.

Dr. J. Balyš DIRVOJE rašė, kad amerikiečiai geriau mėgsta chewing gum kramtyti, negu lietuviškas knygas skaityti...

Aš paklausiau kelis jaunuolius, ką jie mano apie tai. Vienas sako, kad guma nėra blogas dalykas: dantis išvalo, malonus kvapas... Kitas sako — tegul lietuviai geriau anglų kalbos išmoksta, nes ji čia labai reikalinga. Trečias mano, kad lietuviškos knygos yra panašios į chewing gum, o angliškos ne, todėl jis tas labiau mėgsta...

Aš manau, kad tik peikimu amerikiečių jaunimo papročiu prie lietuviškos knygos nepatrauks. Jie nepratę prie įsakymų...

J. K., Cleveland, Ohio

trauksim, tai tada tik atsargumas.

Ir sovietai iš atsargumo tremia gyventojus iš Pabaltijo, Ukrainos, Gudijos ir "strategiškai nesvarbias vietas". Kam tos "strategiškos vietos" reikalingos?

Ginklai, strategija, atsargumas... Ką tai reiškia? Argi jau taip greit gali kas nors atsistoti?

Susilaikykim nuo pranašyčių, bet neužsimerkim...

Dar daugiau: vienas kitas klebonas jau skelbia išsakyklą, jog ekskomunika liečia visus, kas tik skaito komunistiškus, socialistiškus ir... "gal būt, taip vadinamus tautiškus-laikraščius"...

Tuo tarpu tas pats Vatikano oficialus asmuo pareiškia, jog net ir komunistiškų laikraščių skaitymas informacijos tikslu arba net ir iš žingeidumo savaime dar neužtraukia ekskomunikos. Ekskomuniką užtraukia tik aktyvus pareiškimas komunistinės akcijos, komunistų tikslų siekimas.

Toks kai kurių per daug uolių "aiškintojų" persistengimas nei kiek nepatarnauja aiškumui. Nes tada reiktų kelti ir tokius klausimus, kaip pavyzdžiui:

Kaip Vatikanas gali santykitis su Amerikos prezidentu, kuris yra masonas, kada masonai taip pat Bažnyčios yra ekskomunikuoti?

Kaip Bažnyčia leidžia Italijoje, Prancūzijoje, Belgijoje ir kitur katalikams politikams bendradarbiauti su socialistais ir liberalais?

Kaip, pagaliau, Amerikos Lietuvių Taryboje katalikų organizacijos veikia iš vieno su socialistais, sandariečiais, tautininkais?

Tai yra klausimai, kuriuos būtų galima atskirai nagrinėti.

Kai mažesnieji ima švaistytis "ekskomunikomis" savo asmeniškai nuožiūra, gal būtų prasminga kartais priminti jiems: veltui stengiatės būti katalikiškesni už patį popiežių...

Lietuva bus visur, kur bus laisvų lietuvių!

Lietuvių Meno Paroda New Yorke irgi bus viena iš gražiausių Lietuvos dalių!

Pasitarimai su New Yorko muziejaus vadovybe, kuriuos vedė ALT Sąjungos pirmininkas adv. Antanas Oliš, jau baigti. Laukiama tik, kada muziejus galutinai persikels į naujas patalpas, parengs jas parodai, ir lietuvių dailininkų kūrinių išvys Amerikos dienos šviesą.

Ilgokai jie jau užsigulėjo Vokietijoje, sandėliuose. Čia jų nekantariai lokia visa lietuviškoji visuomenė.

Ruskių leidžiamas lietuviams laikraštis, matyt, nepatenkintas šia paroda, kuri pasauliui parodys, kad bolševizmas nėra nei meno, nei kultūros globėjas, bet žingsnis atgal į viduramžių tamsybes.

Sako: "susirinks, pašoks, padainuos ir mano, kad jau Lietuva..." Nors ir keista, bet tai tiesa. Mes savo lietuvišką dainą, meną visada mylėjome, net ir seneisiais skaudžios vergovės laikais. Ir dabar menas yra mūsų sielų gaivintojas ir viltis. Jeigu dabar bolševikų

pribiaurotame Lietuvos ore negali klestėti lietuviškas menas, tai nors toli nuo tėvynės dygsta jo daigėliai. Ir svarbiausia — prisideda prie jos kovos dėl išsivadavimo.

Kiek kartų skaitome laikraščiuose, kaip apsiptodami rėkia Sniečkus ir kiti Lietuvos budeliai, šaukdami menininkus pavaižuoti "laimingą" gyvenimą kolchozuose, liaudį "džiaugsmingai" žengiančią komunistiniu keliu! Ir neprisišaukia!

Atsimename, 1940 m. bolševikai, norėdami patraukti į savo pusę dailininkus, davė jiems gerai apmokamus užsakymus sukurti paveikslų, vaizduojančių Lietuvą, pasiekusią bolševikinės laimės. Bet ar tai pavyko? Kur tie paveikslai? Kas šiandien gali apie juos ką pasakyti ar bent prisiminti?

Negalima priversti dailininko kurti tai, ko nėra jo širdyje! Ir veltui šūkauja Sniečakai, ar jų agentai Amerikoje. Lietuva bus visur, kur bus bent vienas laisvas lietuvis, nes Lietuva yra

Dar apie paieškojimus

Lietuvos Generalinis Konsulatas pasakoja, kaip jis tarpininkavo tautiečių nutrukusiems ryšiams atgaivinti.

Nei tremties, nei JAV lietuvių spaudoje šia tema nebuvo pastebėta rašant. DIRVA liepos 8 d. pirmoji išskėlė šį klausimą. Tik dabar, karščiui praejus, ir mes galime šį tą pasisakyti.

Kaip tai prasidėjo

Pirmieji prašymai paieškoti gimines bei draugus pasiekė mus 1945 metų sausio mėn. iš Prancūzijos. Netrukus atėjo iš Šveicarijos ir Belgijos. Po to iš Norvegijos; iš ten buvusių 700 lietuvių gauta apie 200 laiškų. Paskui iš Belgijos atėjo srašai su paieškojimais (virš 1000), o vėliau, atsidarius šokiama tokiame pašto susisiekimui su Vokietija, laiškų mums nešė maišais...

Teko atstumti visa kita ir visiems konsolato tarnautojams nuo ryto ligi vėlaus vakaro, nepaisant jokių švenčių, atidarinėti vokius, skaityti rašinius, sistematuoti, paruošti sąrašus spaudai ir kai kurioms radijo valandoms. Dar tik įpusėdavom vieną maišą ištuštinti, o jau atnešdavo kitą...

Teko griežtai laikytis eilės, kaip laikai ateidavo, nedarant jokios išimties nei giminėms, nei draugams, kad nenuskriaustumė nė vieno, nes visi mūsų tautiečiai vienodai likimo nukariauti.

Dėl to susilaukėme ir priekaištų, tačiau jautėme ir patitenkinimo, kad dirbame patarnaudami visiems.

Keleropas darbas

Mes supratome padėti ir jausmą tremtinių, kurie griebėsi kiekvieno kelio: redakcijų, pažįstamų, Raud. Kryžiaus (savo, Amerikos ir tarptautinio) ir Quakerių organizacijos, per kurias organizacijos siuntė savo paieškojimus. Tie paieškojimai vėl visi iš tų įstaigų suplaukė kartą skaityti, ieškoti kartotekoje ir atsakinėti ne tik ieškotojui, bet ir tarpininkaujantioms organizacijoms...

Per mus ėjo paieškojimai gimininių ir draugų ne tik J. A. Valstybėse, bet ir Pietų Amerikoje.

koje ir Kanadoje. Juos teko įtraukti pas save kartotekon, sudaryti atskirus sąrašus po kelis šimtus asmenų ir persiųsti esančioms ten mūsų įstaigoms.

Vargas dėl metrikų

Buvo dar viena tremtinių kategorija — tai gimė JAV, su tėvais grįžę, prieš karą Lietuvon. Jie visi prašė metrikų. O dauguma jų nežinojo net kur gimė. Rašėme į visas puses, priverdome klebonus, išleidome apie 500 dol. metrikoms ir bent keliems šimtams parūpinome metrikus.

Rodos iš dviejų-trijų gavome ir padėkos žodžius, bet buvo ir tokių atsitikimų: Mūsų valdininkas pasitinka laivą su atvykusiais. "Kaip Tamstos pavardė?" — klausia vieno tokio piliečio. "...aitis" — atsako. "O, mes Tamstai parūpinome metriką. Džiaugiamės padėję atvykti." "Ne. Metrika ne Jūsų išduota, o iš tokio tai miesto valdybos" — sausiai atkirto.

Ką padarysi, jis teisus, mes metrikos tikrai nerašėme, o vien tik parūpinome... Bet kol ją suradome... Tiek to...

Visokių dalykų patyrėme!

Atsakyti visiems ieškotojams nepajėgiam, rašėme tik, jei kas atsiliepė. Daug ką patyrėme per paieškojimus, gerų penkerių metų intensyvaus darbo laikotarpyje: ir brolių Amerikos lietuvių gerą širdį, kurie, pastebėdami, kad ieškotojai turi būti iš jų kaimo, nors ir ne giminės, skubėjo ištiesti ranką ir padėti jiems atvykti; ir santykius tarp šeimų, kur vyras — giminė — nenori atsiliepti, o už jį rašo mums žmona — ne giminė — prašydama nieko nesakyti jos vyrui, o duoti ieškančiojo adresą. "Aš jam padėsiu per kitus". Ir dažnai padėdavo... Tai davo pas mus ir vertė mus dar kartą skaityti, ieškoti kartotekoje ir atsakinėti ne tik ieškotojui, bet ir tarpininkaujantioms organizacijoms...

Siunčiant adresus ir vėl naujos bėdos: adresas duotas, bet dėdė ar teta neatsako. Ką gi mes galime padaryti? Negi priversti rašyti ar padėti. Bandėme ir tokius raginti. Kai kada padėjo, o kai kada gavome partirti, kad vaikai dabar turi atkentėti už tai, kad dabartinis amerikonas dėdė dar prieš 40 metų "kraujuje" dėl kažkokio "labai svarbaus" menkinio siųsipyko su ieškančiojo tėvais...

Betgi, neskaitant mažos išimties, matyti, kad Amerikos lietuvių labai geri žmonės, nes jų dėka, skaitant piliečius ir atvykusius per keletą metų su affidavitais, jau atvyko į Ameriką apie 10,000 tautiečių.

SUSIJUNGĘ TREMTINIŲ LAIKRAŠČIAI MŪSŲ KELIAS ir MINTIS

Jų vietoje eis LIETUVIS.

Emigracijai iš Vokietijos išdėstant, lietuviškos spaudos klausimas taip pat prašosi pervertinamas. Mažėja skaitytojai, mažėja bendradarbiai, pagaliau ir patys redaktoriai priversti iškelti.

Norėta tris laikraščius "Mūsų Kelį", "Mintį" ir "Žiburius" sujungti į vieną laikraštį, bet nepavyko. Nors "Žiburiai" ir turi mažiausiai skaitytojų, palyginus su kitais dviem laikraščiais, bet jie gauna paramos iš katalikiškų organizacijų ir dar jaučiasi galį atskirai eiti.

Liepos mėn. 11 d. Pullingene susitikę "Mūsų Kelio" ir "Minties" redaktoriai pasirašė sutartį, kad nuo liepos mėn. 15 d. abu laikraščiai sustabdomi. Jų

Visko neaprašysi, o būtų ką... O vis dėlto paieškavimo darbą laikas būtų jau baigti, nes prasideda naujos problemos: ieškojimas naujai atvykusiųjų...

To jau būtų lyg ir per daug. Duokite mums ir savo tiesiogines pareigas eiti!

Kad bent naujai atvykusiųjų nereiktų ieškoti

Visų pirma atvykę ir apsisistoję praneškite savo adresą mums (sužymėdami visus savo šeimos narius), o vėliau, kad ir atviru, praneškite permainas, persikėlimus. Kas žino, gal patiems po metų-kitų išeis į naudą!

Dabar turime tokių pranešimų su adresais ne daugiau kaip 50. Argi taip sunku?

Mūsų kartoteka pasiekė apie 80,000 adresų. Tai turtas, kuris laimėtas kruopščiu darbu nuo 1939 metų, ruošiant adresus Pausilio Lietuvių Sąjungai Kaune. Sekame biznierių skelbimus Am. lietuvių spaudoje, mirimų skelbimus (ten pat), kur paminimi ir likusieji giminės.

Tiesa, miršta žmonės daugumoje "pusamžiai", bet mes sužinome ir jų kilmę iš Lietuvos, o taip pat ir likusias našlės mergaitinę pavardę. Visa tai sunaudota ir pateko ant korėjukės.

Centralinė Kartoteka Europoje nebebus ilgai. Mūsų 80,000 adresų kartoteka įpareigoja mus išlaikyti ją ateičiai ir papildyti naujai adresuais. Supraskite ir padėkite mums ir sau.

Kodėl tik New Yorko Konsulatas ieško?

Kad nereiktų daryti tą patį darbą iš kelių vietų, konsulatai susitarė, kad paieškojimai bus skelbiami iš New Yorko, o Chicago išdavinės pasus Amerikos zonoje Vokietijoje esantiems. Prilaikant to patvarkymo, konsulatų Chicagoje prieš porą metų sustabdė viešą (per spaudą) paieškojimą, o Gen. Konsulatas New York'e — pasų išdavimą ne JAV gyvenantiems.

Dėkojame talkininkams!

Didelis nuopelnas priklauso lietuvių spaudai Amerikoje, kuri skyrė ištisus puslapius paieškojimams, ir toms radijo programoms, kurios aukojo tam brangų laiką.

Bet jiems ir prašymas ateičiai: neapleiskite tų, kurie dar nesurado savo gimininių ar draugų; nuo to priklauso kai kurių tremtinių likimas: ar likti ten nežinioje, ar atvykti čia ir pradėti naują gyvenimą.

Jonas Budrys
Generalinis Konsulas

vietoje nuo liepos mėn. 22 d. leidžiamas du kartus per savaitę išeinantis laikraštis "Lietuvis". Jo adresas: (13b) Memmingen, Postfach 2, Germany. Visi prenumeratoriai, kurie buvo užsisakę "Mūsų Kelį" ar "Mintį" nuo liepos mėn. 22 d. gaus "Lietuvį". Naujojo laikraščio leidėjais bus dabartiniai "Minties" ir "Mūsų Kelio" redaktoriai. Manoma, kad taip pertvarkytas laikraštis galės išlaikyti dar ilgą laiką ir skaitytojų interesus pilnai patenkinti. Tremtiniai tokį susitarimą labai palankiai įvertino.

LIETUVIO atstovas Amerikoje — St. Nasvytis, 4579 W. 157th St., Cleveland, Ohio. Prenumerata mėnesiui 50c.

NAUJAKURIAI

NEPRAPULKIT, KAIP AKMENUKAI BALOJ!

Vieną kartą čia jau rašėme, kad visiems naujakuriams labai svarbu — jiems patiems ir visiems jų draugams bei pažįstamiems reikalinga — nieko ne laukiant, kaip tik jau bent kiek pastoviau pavyksta apsigyventi, tuojau pranešti savo adresą Lietuvos Generaliniam Konsulatui New York'e (41 West 82nd St., New York 24, N.Y.).

Kodėl, kam to reikia?

Pirmas dalykas — reikia gi neužmiršti, kad tuo tarpu esame dar tik Lietuvos piliečiai. Gal ateis laikas, kad tapsime ir šio krašto piliečiais. Gal būt... Bet ir tai Lietuva mūsų dėl to neišsivadės, jei tik jos neišsivadėsime. O jeigu esame Lietuvos piliečiai, tai net paprastas pilietinis mandagumas, ne tik pareiga, reikalauja į šį kraštą atvykus užmegsti ryšius su savo įstaiga, ypač šiais laikais, kada ji yra mums taip brangus mūsų nepriklausomos valstybės teisinės gyvybės apsaugojimas.

Beveik kiekvieno laivu atplaukdam išilkingus pareiškimus, kurių kiekvieno pabaigoje yra karštas pasižadėjimas kovoti už Lietuvos reikalus ir pasižadėjimas grįžti į tėvynę, kai tik ji galės vėl laisvai gyventi.

O kaip tik pastato koją ant Amerikos žemės, tai užmiršta net tokia lengva pareiga tėvynę atstovaujantį įstaigai... Nebeturi laiko ir pasiryžimo parašyti atviruką konsulatui su savo adresu...

Jei taip, tai ar labai galima tikėti tais išilkingais pareiškimais?

Ne, neįtariame, kad tie išilmingi pareiškimai būtų nenuoširdūs. Apie didelius dalykus galvodami, gal mažuosius nesąmoningai užmiršta. Bet nėra didelių žygių, bet smulkių kasdienių pareigų.

Ar atliksi didelius pažadus, jei prisiėsi mažasias pareigas tėvynėi apeiti?

Antra — paprasčiausias dėkingumas reikalauja neatsukti nugaros tam, kas tau patarnauja. Daugelis atvykstančių tik todėl galėjo pasiekti šį kraštą, kad Lietuvos Generalinis Konsulatas padėjo surasti gimes, pažįstamus, kurie paskui sudarė reikiamus dokumentus. Dešimtys tūkstančių kreipėsi į konsulatą, ieškodami žmonių, kurie buvo taip reikalingi. Ne visiems pavyko padėti, bet tūkstančiai sumezgė nutrukusius ryšius.

Liūdna skaityti šiandien DIRVOJE dedamą Lietuvos Generalinio Konsulo J. Budrio straipsnį, iš kurio matyti, kad yra net tokių, kuriems dideliu vargu buvo surastos metrikos ar kiti dokumentai, o jie pasielgia, kaip toks žinomas sutvėrimas po ažuolu gilių prisidės...

Dar liūdniau, kai iš to straipsnio sužinome, kad apie 50 naujai atvykusių tesiteikė apie save pranešti savo konsulatui.

Mes esame tikri, kad nusidėjusių tarpe yra ir nuosirdžiausi patriotai ir ne tokie jau dideli apsilėidėliai. Tai tik paprastas nepagalvojimas, kad reikia tą padaryti...

Vis dėlto, ar ne per dažnai žadame būti didvyriais, užmiršdami atlikti menkiausias pareigas, kurias jau galime atlikti?

Ar tai nėra panašu į tokį "geradarį", kuris alkanam atėity žada milijonus, bet šiandien užmiršta prie stalo pakviesti?

Trečia — argi mums patiems nėra svarbu, kad nedingtumėm,

kaip į balą įkritę akmenukai?

Keista, juokinga ir skaudu, kad Lietuvos konsulatas jau pradamas apkrauti nauju darbu — jau jam beveik reikia skelbti laikraščiuose naujai atvykusių ieškojimus!

Iš tikrųjų, tai per daug. To visiškai nereikėtų, jeigu kiekvienas šeima atviruku praneštų konsulatui savo adresą, o jeigu jis pasikeičia, tai pasikeičia. Konsulatas yra atlikęs milžinišką darbą, užvesdamas kartotekas, ir tas didelis turtas dar padidėtų, jeigu visi rūpestingai padėtumėm jam.

Dabar Europoj likę draugai ir net giminės jau nebegali surasti prieš kelis mėnesius į Ameriką atvykusių. Kartais viename laive atvykę geriausi draugai nesugrąžina vienas kito, apsigyvenę skirtinguose miestuose.

Ir vėl konsulatas ir laikraščiai

per spaudą? Tada lengviau su juo kovoti...

Detroito Tremtinių Draugija labai gražiai pareiškia: "Mūsų santykiai su Amerikos lietuviais yra išaiškinti nuo tos dienos, kada tremtinių šalpai buvo panaikinti pirmoji auka ir pasiūstas pirmas affidavitas tremtinių".

Grauzta tai pasakymas ir jis daug teisybės simboliškai išreiškia, bet... Vis dėlto tai yra poetiška, o gal "oficioziška", bet ne realistiška kalba. Kasdieniškame gyvenime susiduriame su daug painesniu santykių rezginiu.

Yra dalykų, kuriuos reikia aiškinti, dėl kurių reikia ir viešai vienus bei kitus perspėti. Ar pataikoma tą gerai padaryti, tai jau kitas klausimas.

Yra priekaištas viešai per spaudą apie naujakurius kaltintiems amerikiečiams lietuviams, kad daugelis iš jų nesvarsto klausimo iš esmės, o rankioja tik "virtuvinus nesuipratimus", prikerdami vieną paskirą atsitikimą visiems...

Bet... Juk ne visi taip padarė. Kam gi kiti kurių rašančių nuodėmes kergti visiems?

Pagaliau, žmogų pažįsti ne vien iš to, ką kiti apie jį kalba. Kartais dar geriau gali pažinti iš to, kaip jis apie kitus kalba...

Gera ar negerai pataria detroitiečiai — nedalyvauti naujakuriams tokiose nuomonių pasisakymuose?

Žinoma, jei kas mano irgi kalbėti tik apie savo pergyvenimus ar pergyvenamus "virtuvinus nesuipratimus", tai geriau, kad tylėtų, nes tuo tik save menka parodytų. Bet jei kas turi rimtų, konstruktyvių minčių — kam gi jas nutylėti?

Aišku, nereikia save apgaudinėti, kad štai laikraštis paskelbs keliolika nuomonių iš vienos ir kitos pusės ir jau naujakuriai bus puikiai susipažinę su senaisiais amerikiečiais.

Tokios nuomonės tik medžiaga tam pažinimui. Tikrai susipažinsime, kai po maišų druskos čia suvalgysime. Ir tai — būdami ne užsidarę, o bendradami. Ne vien pagyrimais vieni kitiems smilkinami, bet ir skirtingas nuomones bei pažiūras mandagiai, be pykčio, bet su rimtu atvirumu nebijodami pasisakyti.

Tiesa, piktas žodis per spaudą plačiau paplinta, negu tik iš lūpų eidamas. Bet ir atremti spaudoje pasirodžiusį pikantą žodį lengviau, negu tą pasilaukti, kurio takų negalima sugauti...

Užtat kartais kažin ar ne geriau leisti išeiti ir kvailiam dalykui į saulės šviesą, kad ir

per spaudą? Tada lengviau su juo kovoti...

Detroito Tremtinių Draugija labai gražiai pareiškia: "Mūsų santykiai su Amerikos lietuviais yra išaiškinti nuo tos dienos, kada tremtinių šalpai buvo panaikinti pirmoji auka ir pasiūstas pirmas affidavitas tremtinių".

Grauzta tai pasakymas ir jis daug teisybės simboliškai išreiškia, bet... Vis dėlto tai yra poetiška, o gal "oficioziška", bet ne realistiška kalba. Kasdieniškame gyvenime susiduriame su daug painesniu santykių rezginiu.

Yra dalykų, kuriuos reikia aiškinti, dėl kurių reikia ir viešai vienus bei kitus perspėti. Ar pataikoma tą gerai padaryti, tai jau kitas klausimas.

Yra priekaištas viešai per spaudą apie naujakurius kaltintiems amerikiečiams lietuviams, kad daugelis iš jų nesvarsto klausimo iš esmės, o rankioja tik "virtuvinus nesuipratimus", prikerdami vieną paskirą atsitikimą visiems...

Bet... Juk ne visi taip padarė. Kam gi kiti kurių rašančių nuodėmes kergti visiems?

Pagaliau, žmogų pažįsti ne vien iš to, ką kiti apie jį kalba. Kartais dar geriau gali pažinti iš to, kaip jis apie kitus kalba...

Gera ar negerai pataria detroitiečiai — nedalyvauti naujakuriams tokiose nuomonių pasisakymuose?

Žinoma, jei kas mano irgi kalbėti tik apie savo pergyvenimus ar pergyvenamus "virtuvinus nesuipratimus", tai geriau, kad tylėtų, nes tuo tik save menka parodytų. Bet jei kas turi rimtų, konstruktyvių minčių — kam gi jas nutylėti?

Aišku, nereikia save apgaudinėti, kad štai laikraštis paskelbs keliolika nuomonių iš vienos ir kitos pusės ir jau naujakuriai bus puikiai susipažinę su senaisiais amerikiečiais.

Tokios nuomonės tik medžiaga tam pažinimui. Tikrai susipažinsime, kai po maišų druskos čia suvalgysime. Ir tai — būdami ne užsidarę, o bendradami. Ne vien pagyrimais vieni kitiems smilkinami, bet ir skirtingas nuomones bei pažiūras mandagiai, be pykčio, bet su rimtu atvirumu nebijodami pasisakyti.

Tiesa, piktas žodis per spaudą plačiau paplinta, negu tik iš lūpų eidamas. Bet ir atremti spaudoje pasirodžiusį pikantą žodį lengviau, negu tą pasilaukti, kurio takų negalima sugauti...

Užtat kartais kažin ar ne geriau leisti išeiti ir kvailiam dalykui į saulės šviesą, kad ir

NAUJAUSI NAUJAKURIAI

Apie š.m. liepos 21 d., laivu "General Ballou" į New Yorką atvyko šie lietuviai tremtiniai:

Akcentas Ona — Sipson, Pa.
Bandza Elena, Algirdas, Irena, Romualdas — Sio City, Iowa
Butkus Jeronimas, Valerija — Brooklyn, N. Y.

Baskys Jonas — Worcester, Mass.
Damčikas Richardas, Elena, Irena — Philadelphia, Pa.

Gaižauskas Bronius, Kleofa — Philadelphia, Pa.
Gerilaitis Marijonas — Chicago, Ill.

Gajauskienė Konstancija — Cicerio, Ill.
Ingelevičius Vladas, Regina, Marija, Regina — Kew Garden, N. Y.

Jakaitis Jonas, Pranciška — Gordonsville, Va.
Jaktišis Eugenija — Richmond, Va.

Jakubauskas Pranas — Chicago, Ill.
Janavičius Ignas — Indianapolis, Ind.

Jankauskas Antanas, Irena, Marija — Eunice, La.
Juodis Jurgis, Eulalija, Loreta, Violeta — Philadelphia, Pa.

Juzelskis Antanas, Stasė — Detroit, Mich.
Jonynas Kestutis — Richmond Hill, N. Y.

Kalvaitis Brunas, Elena — Dedham, Mass.
Koreckas Kazys, Marija, Vilma — Jamaica, N. Y.

Karickienė Ona — Worcester, Mass.
Karvelis Juozas, Elena — Chicago, Ill.

Kaunas Ksaveras, Ona — Chicago, Ill.
Kanapėnas Feliksas, Jadvyga — Detroit, Mich.

Karposkienė Elena, Alvydas — Tamaqua, Pa.
Kažemėkas Jonas — E. St. Louis, Ill.

Kleveckas Antanas — E. Northport, L. I., N. Y.
Kriščiūnas Antanas, Marijona, Kestutis — Detroit, Mich.

Kybartas Feliksas, Agota, Aleksas, Vladas — Chicago, Ill.
Klimas Gediminas, Sofija — Little Falls, N. Y.

Labanauskas Antanas — Valparaiso, Ind.
Lekutis Stasys, Zuzana, Danguolė, Janina — Amsterdam, N. Y.

Liutkus Aleksandras — Dracut, Mass.
Lokys Justinas — Poughkeepsie, N. Y.

Lizdenis Stasė, Richardas — So. Boston, Mass.
Macaitis Agota, Ona, Jonas — New Haven, Conn.

Marcinkus Antanas, Pranė, Danutė — Pittsburgh, Pa.
Meškauskas Marija, Jonas — Rochester, N. Y.

Martinėnas Petras — Kew Gardens, N. Y.
Meškauskas Juozas, Jonė — Rochester, N. Y.

Mačys Jonas — Hamden, Conn.
Misiūnas Juozas — Lafayette, Ind.

Misiūnas Feliksas — Paterson, N. J.
Mizgaitis Antanas, Aldona, Danutė — Simpson, Pa.

Navasaitis Algimantas, Jadvyga, Dalia, Algimantas — Hartford, Conn.
Pakalnis Jonas — Hartford, Conn.

Poškaitis Boguslavs, Jurgis — Chicago, Ill.
Požėla Juozas — Chicago, Ill.

Petruska Sofia — Rochester, N. Y.
Pocius Jonas, Bronė, Jonas, Bronė, Gamutė, Leonardas — Chicago, Ill.

Radavičius Petras — Chicago, Ill.
Radvila Alfonsas, Vanda, Arūnas — Chicago, Ill.

Ramanauskas Kostas — Belvidere, Ill.
Ražutis Tadas, Monika, Laimurė — Springfield, Ill.

Rudziškaitė Elena — Winona, Minn.

Sabalaiškas Ona, Danguolė, Kordula — Waterbury, Conn.
Sadeika Cesys, Ona, Rimas, Stasys — Caledon Cy, Verm.

Ščiukas Ona, Kazimieras — Rochester, N. Y.
Šulaitis Aleksandras, Ona, Donatas — Brooklyn, N. Y.

Šimkus Leonardas, Viktorija, Marija, Teresė — Astoria, L. I., N. Y.

Šimkus Mečys, Valerija, Minė, daugias — Chicago, Ill.
Sruoginis Vincas, Eleonora, Algis, Gražina — Jersey City, N. J.

Stanelis Pranas, Stasė, Vida, Rimantas — Worcester, Mass.
Tijūnaitienė Jadvyga — Jeanette, Pa.

Tijūnėlis Kazys — Pittsburgh, Pa.
Trinkauskas Steponas, Antanina — E. St. Louis, Ill.

Umbrauskas Vladas, Aldona, Violeta, Dalia — Chicago, Ill.
Verselis Vytautas — Brooklyn, N. Y.

Vičiulis Zenonas, Zofija, Mirė, Viedis Povilas, Malvina, Alfredas, Jonas, Rimantas — Rockton, Ill.

Vilkutaitis Vytautas, Magdale, Danutė, Lucina, Ramutė — Astoria, N. Y.

Žilaitis Stasys — Detroit, Mich.

Apie š.m. liepos 29 d., laivu "General Muir" į New Yorką atvyko šie lietuviai tremtiniai:

Aleksandravičius Tadas — Norwood, Mass.

Augaitienė Antanina — Lowry, Virginia.

Ambrasas Antanas, Mikalina — Detroit, Mich.

Artimonas Egenijus — Hartford, Conn.

Augas Vaclova — Detroit, Mich.

Augustauskienė Algimanta, Kestutis, Vaidotas — Toledo, O.

Balsevičius Kazys, Liucija — Amsterdam, N. Y.

Baškauskas Vytautas, Virvė — Champaign, Ill.

Brandenburgienė Marija — Goales, Mich.

Bložė Vladas — Albany, N.Y.

Bakaitis Jurgis, Antanina, Eugenija — Chicago, Ill.

Bakūnienė Petronė — Spring Valley, N. Y.

Barauskienė Ona — Barre Plains, Mass.

Blūdžius Juozas, Petronėlė, Gediminas — West Branch, Mich.

Botyrius Jonas, Marija, Romualdas, Rimvydis — Bayonne, N. J.

Bučinskas Petras, Birutė — (Perkelta iš 5-ia pusl.)

SVEIKINIMAI ir LINKXJIMAI Draugams ir Rėmėjams

SOUTH EUCLID Poultry Supply Co.

4318 MAYFIELD DR. EV. 1866

SVEIKINAME Draugus ir Rėmėjus

Caton Court Garage

1410 CATON COURT CHerry 9768

Nori pagražinti savo namus? Šauk—

K. ŠTAUPAS Namų Dekoravimas mūsų specialybė.

Kambarių Popieravimas Namų Maliavojimas

16908 Endora Road Telefonas: KEenmore 8794. Cleveland, Ohio

O man patinka Stalinas!

Nėra to blogo, kuris neišėitų į gerą. Tas pats ir su Stalinu. Žmonės, aišku, apie jį visko prišneka: jis ir šoks, ir anoks, ir dar kitoks. Žodžiu, kiekvienas jį peizoja. Bet aš pasakysiu: labai negerai daro tie, katrie Staliną peizoja.

Ar mes pykstame ant savo tėvų, kad jie su diržu mums sėdynę išvanodavo? Ne, nepykstame. Mat, kartais tik tėviškas diržas įkrečia proto, paklusnumo, švelnumo ir kitokių dorybių. O Stalinas — kaip jį komunistai vadina — yra viso pasaulio tėvas ir mokytojas, todėl jis ir pliekia visą žmonių giminę. Pliekia ne su diržu, bet su geru būdumu. Kad tautos ilgiau atsimintų jo pamokymus, kad būtų švelnios ir paklusnios. O jei kartais nuo pliekimo ir kraują pasipila, kagi padarysi. Per daugumą visko pasitaiko. Argi nebūna, kad žmogus ir su pipiru užspringsta, užriečia kojas ir dūšia paleidžia. Taigi...

Ir reikia pripažinti, kad Stalinas yra labai geras mokytojas. Čia jam priklauso didelis kreditas. Jo būdumas, kad ir sukrutintas, jau ne vienai tautai įkūrė proto ir atidarė akis, parodydamas, kas iš tiesų yra komunizmas ir ko verta laisvė. Sakysite, kad už šitą patyrimą su-

mokėta per aukštą kainą? Taip, bet gerieji universitetai ir gerą pinigą kainuoja...

Bet man patinka Stalinas ir dėl kito dalyko. Apie tai čia ir prasiarsiu.

Kai Stalinas į savo sterblę susikimšo Lietuvą, Latviją ir Estiją, tai pasaulis tik nusičiaudėjo ir tarė: tesizinau, ne mano daržas — ne mano pupos. Ir jei vien tik šituos kraštus Stalinas tebegrumuliuotų, jei nieko daugiau nebesidairytų, tai pasaulis dėl komunizmo sau galvos visai nekvaršintų. O jau Lietuvos išlaisvinimo klausimas būtų amžinai palaidotas ir galėtume sakyti — amen, baigta su ta Lietuva! Bet Stalinas yra gobsus: jis jau susidorėjo ir su Vengrija, Bulgarija, Rumunija; viena jo ranka glėmžia Kiniją, o kita ranka, užgniauzusi Vokietijos širdį, jau siekia į Prancūziją, Angliją, Ameriką.

Stalinas taip daro, kad laisvosios tautos netrukus praregės, jog gaisrai kilus reikia visiems pulsti į jį gesinti, nes kitaip ugnis praris ir kaimynų namus.

Iki šiol buvo taip: komunizmo liepsnose dega pusė Europos ir Azijos, o ką daro Vakarų žmonės? Jie tik iš tolo žiūri į tą gaisrą, na, ir visokiais žodžiais bara ir keikia ugnį. Į gaisrą pylia ne vandenį, o tik žodžius ir tik žodžius...

Taip gaisro ugnis plėsiasi ir jau artėja į kiekvieno namus. Ir teks vis tiek šauktis gaisrininkų, teks paleisti vandens srovę. Teks išardyti ir patį gaisro židinį — komunizmą.

Jei Stalino komunizmas terliotųsi tik savo baloje, ar pasauliui dėl komunizmo skaudėtų galva? Vėsi sakytų — tesiterliotų sau ir toliau. Bet ar bebūtų tada kokios nors vilties Lietuvai prisikelti? Aišku, kad ne. Bet Stalinas, kaskart užgrobdamas vis naujus kraštus, jau atidarė ir laisvosioms tautoms akis, kad gaisras jau čia pat, kad jau laikas šokti gelbėti ne tik kitus, bet kartu ir save.

Tokiu būdu Stalino darbas priartina ir pavergtųjų tautų išlaisvinimo valandą. Šitas reikalas jau rieda labai geru keliu. Tai ne kieno kito, o tik Stalino nuopelnas.

Todėl aš ir sakau, kad labai negerai daro tie, katrie peizoja ir rūgoja Staliną.

Man jis patinka.

K. Apaščia

ŠEŠIOS DIENOS pasaulio politikoj

(Atkelta iš 1-mo pusl.)

žemės strateginės reikšmės vietas...

LIEPOS 27.

USA Kongrese yra įduotos dvi rezoliucijos, skatinančios eiti prie pasaulinės federacijos įkūrimo. Viena iš tų rezoliucijų siūlo sudaryti federaciją iš Atlanto Pakta pasirašiusių valstybių. Kita siūlo iš UN padaryti federaciją, į kurią būtų "atviros durys" visiems kraštams.

Anglijos ir USA karinė vadovybė Vokietijoje pranešė, kad jos nutarusios visus svarbesnius administracijos asmenis perkelti iš Berlyno į Vakarų Vokietiją.

Savaime aišku, kad toks nutarimas sukeltų visokių spėjimų: arba tai yra pradžia pasitraukimo iš Berlyno, arba tai daroma numatant karo pavojų.

Kinijos komunistai esą pasiryžę iki kito mėnesio vidurio užimti Kantoną miestą.

Maska kaltina Jugoslaviją, kad ten esą suimti ir kankinami sovietų piliečiai, iš viso 31. Reikalauja tuojau juos paleisti.

SVEIKINIMAI IR GERIAUSI LINKĖJIMAI Draugams ir Rėmėjams

General Building Cleaning Co.

8501 DECKER AVE. Garfield 8792

GERIAUSI LINKĖJIMAI Mūsų Rėmėjams

Continental Sound & Picture Co.

2015 E. 65th St. EN 5908

IŠTIKUS GAISRO NELAIMEI

Kada jūsų namai arba rankandai tampa sunaikinti arba sugadinti ugnies, kreipkitės į P. J. KERSIS, dėl apkaivimo, ko visada reikalauja apdraudos kompanijos pirm, negu išmoka už nuostolius.

P. J. KERSIS 609-12 Society for Saving Bld. Telef.: MAin 1773.

JONAS G. POLTER

Lietuvis Namų Maliavotojas Popierinotojas

Apkainavimas ar patarimas reikale jūsų namo pagražinimo sutartį nemokamai.

495 East 123rd St. Telefonas: POTomac 6899

Pasipiktinimo banga apėmė Clevelando lietuvius,

kai paskaitė laišką apie "maišus".

Pereitą penktadienį, šeštadienį ir sekmadienį, atrodė, Clevelando lietuvių tarpe nebuvo kitos kalbos, kaip tik apie tą laišką, kuriame lietuviški tautiniai drabužiai buvo išvadinti "maišais", "indijoniškais gražais" ir tt., be to, labai pikti buvo pasisakyta apie naujakurių kultūrinius pasirodymus, kurie esą nuoboduš, nušutę...

Visur buvo girdėti didžiausias pasipiktinimas. "Tai pavyduolių darbas", "Tai komunistų humbugas", "Tai beprotės klaidėjimas", "Tai purvina šlykštyne" — štai kaip įvertino tokį pasisakymą visi lietuvių visuomeniškame gyvenime dalyvaujantieji clevelandiečiai.

Taigi atsakymas į klausimą — ar tai jūsų balsas — yra aiškus ir neabejotinas. Viešoji clevelandiečių nuomonė griežčiausiai smerkia tuos slapukius liežuvininkus — slapukus, kurie drįsta taip kalbėti apie tokius dalykus, kuriais lietuviai tik didžiūotis tegali.

* *

Vienas iš senosios kartos veikėjų — A. Padegimas rašo redakcijai:

"Kas gi gali tokias nesąmones rašyti, jei ne komunistai? Geras lietuvis patriotas, kuris myli savo tautos kultūrą, taip nerašys."

Senai amerikiečių yra pasakyta: "Kas nemyl savo gimtosios šalies, kur jo bočių kaulai ilsisi, tas negali būti geras Amerikos pilietis. O tik komunistai nesirūpina būti gerais Amerikos piliečiais, nes jų galvoje revoliucijos liga..."

Šitie žmonės, kurie dabar iš Europos atvažiuoja ir patys mato komunistų "rojų", čionykščiams komunistams yra kaip aštrus kaulas gerklėje. Jie iš kailio neriasi, kad tik įkštų naujai atvykusiems".

* *

Kitas pasipiktinimo strėlių debesys buvo nukreiptas į redaktorių. Beveik visi šaukte šaukė — kam tokį šlamštą paskelbė! Juk tai yra beprotiškas blevyzojimas, kaip galima juo suteršti svarų laikraštį! Nenorime daugiau tokių dalykų matyti DIRVOJE!

* *

Daugumas tą protestą prieš laiško įdėjimą rėmė grynai formaliu pagrindu. Sako: "Jeigu tas laiškas būtų pasirašytas, tai mes jam parodytumėm, kaip tokiais purvais mūsų vardu drabstytis, o dabar... Su slapukais mes nediskutuosime!"

Kiti pabrėžė, kad naujakurių tarpe yra labai jautrių žmonių ir jie tokį dalyką paskaitė amžinai užsisąs ant visų senųjų clevelandiečių, kad iš jų tarpo atsiranda tokių nuomonių... Lietuvių Darželio komiteto pirmininkas J. Brazauskas net baiminosi, kad šventės programos dalyviai pasipiktinę ar išsioukimų pabijoję galį "sustreikuoti" ir nedalyvauti programoje.

Bet naujakuriai nei grasinimų nusigando, nei išsėdė dėl to neprausturniški išsikolijimų. Priešingai, daugumas jų, vienii kiek pasvarstę, kiti nei nesvarstę, pareiškė nuomonę, kad "ir gerai, kad vieną kartą ta žaizda aikštėn iškelta..."

* *

Visiškai suprantama, kad kiekvienam clevelandiečiui lietuviui gėda girdėti tokią, atsiprašant, nuomonę iš jų tarpo atsiradus. Taip, kaip ir kiekvienai šeimai nesmagu, kai joje atsiranda koks vienas, kuris savo pasielgimais visiems gėdą daro.

Bet kodėl naujakurių daugumo tas nenustebino?

Todėl, kad jiems tai jau ne naujiena. Todėl, kad, deja, Clevelando lietuvių tarpe, jei ligi šiol ne viešu raštu, tai žodžiu jiems jau ne pirmą kartą tenka girdėti tokią kolosieną ir tokią neapykantą viskam, kas dabar ateina iš naujosios, jaunos Lietuvos: neapykantą ir žmonėms ir papročiams...

Neujakuriai puikiai žino, kad tai nėra šviesesniųjų lietuvių visuomenininkų nuomonė. Jie puikiai žino, kad tas nemėgimas, ta neapykanta ir tas šmeižimas plinta iš nedidelio ir iš tamsesnio sluoksnio. Bet vis dėl to tai yra. Tos nuodingos, geliančios kalbos sklinda, tegul ir nesusipratusių, bet vis dėlto lietuvių tarpe. Ar šviesesnieji, susipratusieji lietuviai tų kalbų negirdi?

Atrodo, kad negalėjo negirdėti. Tik gal nekrepė į tai dėmesio. Esti gi kartais taip, kad namuose ištisas naktis "koncertuojai" svirplys, o šeiminkai puikiai miega miega prie tos "muzikos". Tik naujas gyventojas negali užmigti...

Argi blogai tas naujas gyventojas padarytų, jei rytą šeiminkams pasakytų: "Pas mus namuose svirplys. Ar nevertėtų verdančio vandens į plyšius šiukštelėti!"

* *

Taip ir čia. Mėšliną plunksną nutildyti, neprausturniška laiško į krepšį numesti — labai lengva. Bet kaip liežuvinus apsiltdyti?

Tik visuotinis Clevelando lietuvių visuomenės pasipiktinimas privertė "maišininkus" nuieisti balsus, privertė susitraukti į pakampes, atėmė bent akipilėškumą!

Sekmadienį darželių šventėje tų "maišininkų" buvo ne vienas. Bet jie jau tik pašnibzdomis

murmėjo tas blevyzas, ir tik tada, kai nepastebėjo, kad šalia jų yra kas nors, kas lietuviškai supranta! Jau nebereikėjo jų už rankų laikyti, kad nemestų ką sugriebę, kai lietuvių choras pasirodė "ant pagrindų!"

Jie gavo puikų atsakymą! Tie "maišai" pasirodė gražiausi iš visų tautinių drabužių, ta "nušutusi" programa liko visos dienos įspūdingiausiu atsiminimu — lietuviams ir ne lietuviams! Clevelando lietuvių turėjo progos pasididžiuoti tuo, ką mes turime! O tai ne naujų atvykėlių ir ne senųjų, bet visų lietuvių, visos tautos turtas!

Bet to turto niekintojai trauksis į savo kurniškus urvus tik tada, kai jaus daugumos lietuvių griežtą pasipiktinimą jų neprausturniškais plepalais: ne vien raštais, kurių tik vienas buvo iškeltas dienos švieson, bet ir jų liežuvių plakimu!

To visuotinio pasipiktinimo nebuvo, kol jų darbas nebuvo viešai parodytas. Tik dabar, kai visi pamatė tų plepalų "grožį", tik dabar tas pasipiktinimas tapo viešas, didelis ir rūstus!

* *

Vienas iš naujakurių irgi pareiškė: "O vis dėlto redaktoriaus vietoj to laiško aš būčiau neskelbęs, o būčiau įdėjęs gražų straipsnį apie mūsų tautinius drabužius."

Taip, tai labai gražu. Tik... paprastai tokius straipsnius mažas skaitytojas. Dabar toks straipsnis DIRVOJE netrukus bus. Ir dabar tai ji skaitys!

* *

Redaktoriaus nuosirdžiai atsiprašo gerbiamus skaitytojus už tokį neskanų "patiekalą", koks buvo tas laiškas... Bet atrodė, jog kartais reikia pirštu mėšlą parodyti, kad būtų aišku, jog ji reiktų nuvalyti...

Čiurlioniečių vadovo pasikalbėjimas su vienu iš tokių, kurie nematė tautinių rūbų.

Tokių, kurie skleidžia nuomonę, panašias, kaip tame garajame laiške pereitame DIRVOS numerioje, Darželių šventėje buvo bent keliolika: tiek bent buvo pastebėta truputį sugėdintu balsu murmančių.

Ar tai komunistai? Gal būt, dauguma — taip. Bet, deja, tai ne vien komunistai...

Su vienu iš tos nuomonės atstovų atsitiktinai teko susidurti ne kam kitam, kaip čiurlioniečių vadovui A. Mikulskiui.

Tai buvo tik abejotojas ir kalbėjo mandagiai, atsargiai... Sako:

— Bet vis tik tai kaip čia yra su tais lietuviškais drabužiais? Va ir aš, jau žmogus ne jaunas, jaunystę gyvenau Lietuvoje, bet niekad nemačiau tokių margais apsiardžiusių...

— Matai, dėde, — sako Mikulskis: — ir aš ligi Lietuvos nepriklausomybės nemačiau lietuviškų tautinių drabužių.

Kai Tamsta buvai Lietuvoje, dar caro laikais, ten tada buvo pats tamsiausias laikas lietuviškumui. Ponai bajorai, nusiūzūrė į lenkiškas madas, jau senai gėdinosi visko, kas lietuviška. Jie sakė, kad ir lietuviški tautiniai parėdai yra "muzikiški". Jeigu kas nenori būti "muziku", tai turi dėvėti "miestišką", arba jeigu ir ne miestišką, tai kaip nors prastai — kad tik nebūtų matyti to lietuviško meno.

Taip, tikėsi ar ne — o tai sulenkėję ponai mūsų žmones atkalbėjo ir atgrasino nuo lietuviškų parėdų. Jaunos mergaitės, kai jų niekas kitaip nepamokė, tai ir gėdinosi "muzikiškai" vil-

kėti. Naujų tokių nebesiavo, o kuriuos nuo motinėlių gavo, tai įdėjo giliai į skrynias...

Kai kuriose Lietuvos vietose, kur žmonės buvo kiek šviesesni, kur ne taip labai tikėjo, ką ponai dvarininkai sako, tai dar ir tais laikais, kai Tamsta buvai Lietuvoje, per atladus dar apsilvildavo gražiai lietuviškais austais ir siuvinėtais drabužiais. Bet kitur tai jau tie drabužiai po keliasdešimt metų išgule skrynijų dugnuose...

Bet kai Lietuva vėl atsistojo ant savo kojų, kai nusikratė nuo sulenkėjusių dvarininkų vadovavimo, tai mes ir atradom skryniuose tuos mūsų senų laikų turtus. Ištyrinėjom, išaiškinom, koki jie buvo, ir pradėjo mūsų moterys juos vartoti. Bet ne kasdien, ne prie darbo, o tik į bažnyčių eidamos, per šventes. Mes tuos mūsų turtus ir visam pasauliui parodėm.

Bet ne visur pasaulyje tai buvo ir naujiena. Sakysim, vokiečiai Karaliaučiaus universitete turėjo gražiausių senoviškų lietuviškų drabužių pavyzdžių. Knygas apie juos rašė ir sakė, kad tai gražiausias turtas, didžiausias lietuvių tautos kultūringumo įrodymas.

O dabar, kur tik su lietuviškais drabužiais pasirodome, visi jais gėrįsi. Čia yra atrastas mūsų senovės turtas. Kad jūs jo nematėt, tai nieko nuostabaus, nes tada buvo kaip ir užkasas. O dabar atkasėm ir galim džiaugtis.

— O gal ir taip... — užsimastęs atsiliepė abejotojas. — Dabar kai pasakoji, tai ir aš kaip ir prisimenu, kad skrynio-

NAUJAUSI NAUJAKURIAI

(Atkelta iš 4-to pusl.)

Marlette, Mich.
Bulota Juozas — Dayton, Ohio.
Bušauskas Uršulė, Irena — Joliet, Ill.
Čaplikas Juozas, Bronislava — Ludington, Mich.

Dabrila Kazys — Phila, Pa.
Dambrauskas Leonardas, Elena — Phila, Pa.

Daškevičienė Elena — Chicago, Ill.
Dudaitė Veronika — Chicago, Ill.

Daugirdas Algimantas — Worcester, Mass.
Dobilaitis Pranas, Rita, Rita — Chicago, Ill.
Dukauskas Antanas — Chicago, Ill.

Gabalas Feliksas — Munhall, Pa.
Gasparėnas Kazys, Bronė, Mila, Gasparas — Phila, Pa.

Gervinas Uršulė, Regina — Thomas, W. Va.
Giedrys Andrius, Berta, Irena — Ridgewood, Brooklyn, N.Y.

Grakauskas Vytautas — Ozone Park, N. Y.
Grina Antanas, Juozas, Kazys, Teklė — Chicago, Ill.

Gružas Stasys, Teklė — Scranton, Pa.
Gruzdys Algirdas — Riceville, Iowa.

Gineitis Henrikas, Marijona, Linas — So. Boston, Mass.
Giniotis Antanas, Vanda — Darby, Pa.

Gintalas Narcizas, Elena — Phila, Pa.
Gumas Petrė, Juozas — Lewiston, Me.

Ignaitis Andrius — Valley Stream, L.I., N.Y.
Izokaitis Bronius, Erna, Anė, Elzė, Paulius — New Haven, Conn.

Janavičius Kazys, Barbora — Joliet, Ill.
Jocius Petras, Eleonora, Irena — Snover, Mich.

Jonikas Antanas — Bayonne, N. J.
Jurgelevičius Adomas, Jadvyga, Vytautas, Rimvydas, Nijolė — Providence, RI.

Kapčius Jonas — Tacoma, Wash.
Karosas Pranas, Marija, Emanuelis, Eugenijus, Mindaugas — Brutus, Mich.

Karpavičius Jonas — Whitman, Mass.
Keršys Vincas — Phila, Pa.

Kielius Kazys — Chicago, Ill.
Kriščiūnas Antanas, Severina, Algimantas — Abington, Mass.

Kriščiūnas Henrikas — Phila, Pa.
Kasperskas Adolfas, Adelė, Al-

gimantas, Albinas, Birutė — Spring Valley, N. Y.
Kodzierska Herta, Josef — Saginaw, Mich.

Kildišas Mykolas, Ona, Romualdas — Worcester, Mass.
Kubilevičienė Gerda — Phila, Pa.

Kublickas Vladas — Cleveland, Ohio.
Labanauskaitė Uršulė — Chicago, Ill.

Lekšas Gustavas, Anna, Anita, Martynas — Chicago, Ill.
Lincevičius Mečislovas — Kanakake, Ill.

Lakickas Klemensas, Veronika — Brooklyn, N. Y.
Ludavičius Jurgis, Bronė, Dalia, Andra — Brockton, Mass.

Mačiuka Benediktas, Antanina — Chicago, Ill.
Memėnas Jonas, Apolonia — Chicago, Ill.

Mickevičius Alfonsas, Elena, Valdas, Kęstutis, Marija — Slippery Rock, Pa.

Mačiūnas Bronius, Marija, Irena — Chicago, Ill.
Misiūnas Marija — Chicago, Ill.

Narkevičius Julija — Brutus, Mich.
Mardosas Alfonsas — Chicago, Ill.

Matulionis Balys, Genė, Algis, Mindaugas — Chicago, Ill.
Mickūnas Juozas, Filomena, Algimantas, Juozas — Hadshaw, Wis.

Nagius Vladas, Veronika — Cleveland, Ohio.
Naujokas Mikas — Bethalto, Ill.

Masaitienė Marijona — Cleveland, Ohio.
Paškevičienė Jadvyga — Brooklyn, N. Y.

(Bus daugiau)

(Bus daugiau)

Savings will always be important to the man who wants to look into the future with a feeling of security and personal independence!

Savers always welcome

The Cleveland Trust Company

MEMBER FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

I. J. SAMAS - JEWELER

Persikėlė į naują didesnę ir gražesnę krautuvę

7007 Superior Ave.

Greta Ezella Theatre

Dabar jau turime didesnę rinkinį Deimantų, Žiedų, Laikrodžių ir visokių graždaikčių, už nupigintą kainą.

Pilnai padengta apdruoda

UTah 1-4515

WM. DEBBS PAINTING CO.
Namų Pagražinimas iš Vidaus ir iš Lauko
7526 Star Avenue Cleveland 3, Ohio

P J KERSIS

609-12 Society for Savings Bldg.—Cleveland, Ohio
OFISO TELEFONAS: Main 1773.

Norėdami pigiai pirkti namus mieste arba priemiesčiuose, kreipkitės į mane, gausia pigia kaina. Taipgi gausit patarnavimą įvairiuose apdraudos-insurance reikaluose.
Sutaisau paskolas pirmo morgečio. Patarnavimas ir išpildymas garantuojama. Kreipkitės į mane telefonu arba asmeniškai.

Wikelis Funeral Home PILNAS LAIDOTUVIŲ PATARNAVIMAS

—HAMMOND VARGONAI PER SERMENIS—

6202 SUPERIOR AVE.

HEnderson 9292

Clevelande ir APYLINKĖSE

(Atkelta iš 6-to pusl.)

Sutemus važiuok tik tokiu greitumu, kad galėtum sustoti tokiame atstume, kiek siekia jūsų šviesos.
Atsimink, kad besivydamas keletą sekundžių, rizikuoji visu savo gyvenimu!

P. O. Morkevičienė,

viešėjusi porą savaitę pas savo sūnų Andrių Urpaitį ir jo žmoną Floridėje, lėktuvu grįžo į Clevelandą.

PADEKOS

Dr. A. S. Tamošaičių šeimai už pagalbą atvykti ir globą dėkoja Čiurlionies ansamblio vadovas A. Mikulskis ir žmona.

J. G. Polteriams, 495 E. 123 St., už pagalbą atvykti ir globą dėkoja Čiurlionietis

A. Kavaliūnas

A. M. Praškevičiaus šeimai, 434 E. 114 St. už pagalbą atvykti ir dabartinę globą dėkoja Čiurlionietis

H. Johansonas

St. Nasvyčių, J. Augustinavičių ir T. Čiurlionių šeimoms už globą dėkoja

K. Karalis su šeima

ATDARA KASDIEN
nuo 4 iki 8 val. po piet.

Dviejų butų namas, kiekvienas po 4 kambarius. Du pečiai, garažas. Labai geram stovį iš vidaus ir iš lauko. Kaina — \$ 9,000.

8221 Medina Ave., arti prie E. 79 gatvės
Telefonas: EE 9958

MIRIMAI

MIRĘ IŠEIVIAI AMERIKOS LIETUVIAI

Žinios apie mirusius Lietuvius šiame skyriuje talpinama dykai,

ZALNIERAITIS Vincas, 52 metų, mirė balandžio 22 d., New Haven, Conn. (Alytaus ap. Merkinės par., Gudakiemio kaimo).

PALTANAVIČIUS G., seno amžiaus, mirė balandžio mėn., Bridgeport, Conn.

JAGMINAS Adomas, 46 metų, mirė balandžio 29 d., Dorchester, Mass.

KACIULIS Juozas, 58 metų, mirė gegužės 3 d., So. Boston, Mass. Amerikoj išgyveno 40 metų.

NEVULIS Jonas R. mirė gegužės mėn., Dorchester, Mass.

KAZLAUSKAS Ignas, mirė balandžio 19 d., Cambridge, Mass.

WOLONTINAVIČIENĖ Karolina (Dezulskaitė, seno am., mirė gegužės 18 d., Chicago, Ill. Amerikoj išgyveno 45 mt.

MOZEIKA Kazimieras, pusamž., mirė gegužės 16 d. St. Petersburg, Fla. (Kėdainių ap. Gudžiūnų par.)

EŽERSKIS Mykolas, pusamžis, mirė gegužės 18 d., Chicago, Ill. (Telsių ap., Tverių par., Panemonto km.) Amerikoj išgyveno 49 metus.

BURBA Alice (Lekavičiūtė), 36 m., mirė gegužės 19 d., Chicago, Ill., kur buvo ir gimusi.

OVERLING Marijona (Paulekiūtė), pusamžė, mirė gegužės 20 d., Chicago, Ill. (Tauragės ap., Gaurės par.) Amerikoj išgyveno 44 metus.

PAUKSTIS Antanas, pusamžis, mirė gegužės 19 d., Chicago, Ill. (Šiaulių ap., Rimšės par., Čižiūnų km.) Amerikoj išgyveno 44 metus.

DILIUS Steponas, pusamžis, mirė gegužės 19 d., Chicago, Ill. Amerikoj išgyveno 45 metus.

STONIS Jonas, 65 metų, mirė gegužės 20 d., Chicago, Ill. (Kauno miesto). Amerikoj išgyveno 41 metus.

ATRASKEVIČIUS Viktoras, 36 metų, mirė gegužės 23 d., Chicago, Ill., kur buvo ir gimęs.

MASALSKIS Benediktas, 52 m., mirė gegužės 23 d., Chicago, Ill. (Kėdainių ap., Butišės par., Baukių km.) Amerikoj išgyveno 37 metus.

PETRUSAITIENĖ Marijona (Šimkaitė), pusamžė, mirė gegužės 23 d., Chicago, Ill. (Raseinių ap., Skirsnemunės par.) Amerikoj išgyveno 46 metus.

ZILIENĖ Ona (Vaitiekaitė), pusamžė, mirė gegužės 24 d., Chicago, Ill. (Tauragės ap., Rietavo par.)

JANULIENĖ Ona (Narbutikė), pusamžė, mirė gegužės 25 d., Chicago, Ill. (Mažeikių ap., Akmenės par., Kivilių km.) Amerikoj išgyveno 41 metus.

RADOMSKIS Mateušas, 53 m., mirė gegužės 25 d., Chicago, Ill., kur buvo ir gimęs.

MESKAUSKAS Petras, pusamžis, mirė gegužės 26 d., Chicago, Ill. (Tauragės ap., Laukuvos par.) Amerikoj išgyveno 40 metų.

GRIGOLIUS Mykolas, pusamžis, mirė gegužės 26 d., Chicago, Ill. (Užvenčio par., Dūngviečio kaimo).

RAUSKINIENĖ Julijona (Jociūtė), pusamžė, mirė gegužės 28 d., Chicago, Ill. (Zagarės par., Vilkų km.) Amerikoj išgyveno 43 metus.

IGNATAVIČIENĖ Marijona (Grizlaitė), pusamžė, mirė gegužės 27 d., Chicago, Ill. (Raseinių ap.)

SERVETIS Pranas, mirė gegužės 21 d., Brooklyn, N.Y.

Cleveland IR APYLINKĖSE

KULTŪRINIŲ DARŽELIŲ ŠVENTĖJE Lietuvių pasirodymas buvo gražiausias

Sekmadienį, liepos 24 d., Clevelande buvo švenčiama įvairių tautybių kultūrinių darželių šventė, kuri buvo organizuota Jugoslavų darželyje. Ją globojo ir programą vedė Clevelando Miesto Kultūriniam darželiams Globoti Draugija, pirmininkaujant poniam L. W. Philips. Įvykdantį komitetą įėjo įvairių tautybių atstovai, jų tarpe ir du lietuviai: P. Muliolis ir J. Brazauskas.

Šventė prasidėjo iškilmingai į estradą įnešant Amerikos vėliavą. Po to sekė Amerikos Himnas, kurį sugiedojo žydų kantoriaus A. M. Schindler. Gaila, kad Himną giedodavo ne visi, ar bent ne choras.

Po trumpų oficialių sveikinimų kalbų prasidėjo tautybių pasirodymai. Pirmą pasirodė slovenai su nediduku choru, solo daina ir akordeonu. Toliau buvo tautinis graikų šokis, pora žydų kantorius solo dainą, pora vengriškos muzikos dalykų ir lenkų mokyklinio amžiaus jaunimas padainavo kelias dainėles ir mergytės pašoko "Kra-koviaką".

Visi šie pasirodymai gana silpnai. Toliau turi būti lietuvių programa. Jau prieš baigiantis lenkų programai publikoje, kurios, drąsiai galima sakyti, 50% sudarė lietuviai — jaučiasi nerimas. Iki tol ramiai atokiau sėdėję pakyla ir artėja prie estrados, grupuojasi, dalinasi įspūdžiais ir nekantriai laukia lietuvių pasirodymo.

Po ilgokai užtrukusios dar vienos kalbos, pirmininkas pasakė, kad "toliau bus lietuvių pasirodymas". Į estradą lėtu žingsniu poromis įeina tautiniai rūbais apsirengusios lietuvaitės ir gražiai — tvarkingai išsiriškioja. Po jų įeina vyrai.

Pasipila entuziastingi publikos plojimai.

Viso komiteto ir oficialių asmenų akys nukrypsta besirikiuojančio choro pusėn.

Prieš chorą staiga išneria choro dirigentas A. Mikulskis. Susidaro gražus lietuviško choro vaizdas! Gausūs plojimai!

A. Mikulskio trumpas choro patvarkymas ir staigus rankų kilstelėjimas drausmingai persiduoda į visą aikštę. Publika nutyla.

Pasklinda graži lietuviška daina. Pirmą dainą pasibaigus sugaudo grausmingas plojimas. Ploja ne tik lietuviai, bet nuoširdžiai ploja ir visi kiti. Komiteto ir svečių tarpe matyti teigiami lingavimai galvom ir malonios šypsenos choro pusėn. Choras sudainavo tris dainas: Už jūrų marių, Apynėlį ir Pabuskim iš miego. Visos jos skambėjo puikiai ir buvo girdimos gerai, nepaisant miesto užesio, nuvokusio tylesnius niuansus.

Gabus ir žinomas choro dirigentas A. Mikulskis per labai trumpą laiką šį chorą paruošė iš senųjų ir tremtinių clevelandiečių.

Baigus dainavimą, aplodismentų lydimas choras vėl tvarkingai lėtai nueina nuo scenos. Po trumputės pertraukėlės iš jų pačių choristų tarpo, linksmai į sceną išbėga poromis sukibę šokėjai. Čia A. Muliolis akordeonu grojant, mikliai ir įspūdingai pašoko du tautinius šokius — Kalvelį ir Malūnėlį. Įspūdis žavėtinas. Malūnėlį šokant, publika net keletą kartų laikė šokio dėkojo šokėjams smarkiais plojimais.

Sokiams vadovavo V. Aukštuolis.

Tuo ir pasibaigė trumpa, bet gražiai ir sklandžiai atlikta lietuviška programa.

tuviška programa.

L. W. Philips dėkodama pabrėžė, kad ji pirmą kartą matė tokią įspūdingą tautinę programą (Perkelta į 5-tą pusl.)

TREMTINIŲ DRAUGIJOS SUSIRINKIMAS

Primename Lietuvių Tremtinių Draugijos Clevelande nariams ir visiems Clevelande apsigyvenusiems tremtiniams, kad šį sekmadienį, liepos 31 d. 11 v.l. (tuoj po pamaldų) Lietuvių Sauleje šaukiamas draugijos susirinkimas. Dar neįstojusieji čia pat galės įstoti į draugiją.

SKAITYKITE

penktame puslapyje straipsnį apie Clevelando lietuvių pasipiktinimą dėl laiško apie tautinius drabužius ir pasikalbėjimą su vienu iš tokių, kurie tokių dalykų Lietuvoje nematė.

Naujakuriams rekomenduojama paskaityti straipsnį "Nepaprastai, kaip akmenukai bėlo".

KAS DAR NETURI PILIETYBES

ir nebeatsimena kada atvyko į Ameriką, arba kam trūksta kitokių žinių apie atvykimą, gali kreiptis į "The Transatlantic Steamship Arrivals Co." 249 W. 34th St., New York 1, N.Y. Ji yra išleidusi sąrašą visų lietuvių atvykimo datų, pradedant nuo 1899 metų. Tą knygutę galima gauti, kreipiantis čia paminėtu adresu.

LANKĖSI TORONTIEČIAI

A. Margis su žmona ir sūnum iš Toronto lankėsi Clevelande pas P. J. Žiūrius. Ta proga buvo apsilankę ir Kultūrinio darželių šventėje ir labai džiaugėsi gražių lietuvių pasisekimu šventės programoje.

NAUJA PAUKSTIENOS KRAUTUVĖ

Farmers Pride Cut-up Poultry Store atidaro naują krautuvę 2057 East 4th St. Siūlo ekonomišką patarnavimą pokyliams. Visa paukštiena ir kiaušiniai tiesiai iš ūkio. Kitos jų pačių savininkų krautuvės yra 12-0 Euclid Ave. ir 3311 Broadway Rd.

ALEC TEMPLETON,

pasaulinio masto pianistas, dalyvaus Clevelando Vasaros Orkestro koncerte rugpjūčio 3 d., trečiadienį, Public Auditorium.

Šeštadienį, rugpjūčio 6 dieną to orkestro koncerte dalyvaus garsus Broadway dainininkas John Tyers, baritonas. Jo programoje numatyta garsioji Valentinio arija iš Fausto operos. Šį šeštadienį, liepos 30 dieną,

PRANEŠIMAS SKAUTAMS

Visi atvykę iš tremties lietuviai skautai, (jaunesnieji skautai, skautai, skautai vyčiai) ir skautės ir apsigyvenę Clevelando mieste ar priemiestuose, prašomi artimiausiu laiku užsiregistruoti šiose vietose:

Skautės (jaun. skautės, skautės ir vyr. skautės) — adresu I. Žilinskaitė 1479 E. 66th St. Cleveland, Ohio.

Skautai (jaun. skautai, skautai ir skautai vyčiai) — adresu V. Kizlaitis 999 E. 78th St. Cleveland 3, Ohio.

Registruojantis reikia pranešti laišku savo vardą, pavardę, adresą, telef. numerį ir kurioje stovykloje buvo skautu.

Berniukai virš 6 metų amžiaus gali užsiregistruoti ir tie, kurie nėra buvę skautais, bet dabar norėtų įstoti į lietuvių skautų vienetą.

Pirmoji visų lietuvių skautų (jaun. skautų, skautų ir skautų vyčių) sueiga bus šių metų rugpjūčio mėn. 7 dieną 11 v.l. Tą dieną visi skautai bei norintieji į skautus įstoti tuoj po pamaldų susirenka prie šv. Jurgio lietuvių bažnyčios ir iš ten vyksime į sueigą.

Vyr. sktn. V. Kizlaitis

SLA 14-OS KUOPOS IŠVAŽIAVIMAS

Sekmadienį, liepos 31 dieną SLA 14-ta kuopa rengia narių šeimynišką išvažiavimą į E. Schneiderių ūkį, 4242 Clague Rd. North Olmsted, Ohio.

Esant blogam orui, išvažiavimas būtų atidėtas.

Lankytės savo Klube!

Amerikos Lietuvių Piličių Klube penktadienio vakarais gausite skanių bulvinių blynų, šviežios žuvies, prie to visokių išsigėrimų. Klubo nariai prašomi dažniau prisiminti apie savo Klubą.

Dabar jau laikas nariams ir įsigyti naujas 1949 metų korteles. 6835 Superior ave.

LIETUVIŲ SALĖ

Išnuomojama

koncertams, šokiams, vestuvėms ir kitokiems parengimams. Iš anksto kreipkitės pas A. Šimkūną, Lietuvių Klube, 6835 Superior Ave.

LABAI PIGIAI

parduodama lova su spyruoklėmis ir matracu, trijų metų senumo, gerai išlaikyta. Teirautis DIRVOJE.

R. MITCHELL,

gyv. Box 98 N. Maple St., Colville, Wash., liepos 26 d. sukako 73 metai. Sveikiname DIRVOS skaitytoją, sulaukus gražaus amžiaus ir linkime geros sveikatos.

Šis taurus senelis dar perka ir skaito lietuviškas knygas.

KAS NORI DAUGIAU SUŽINOTI APIE SOCIALINĮ DRAUDIMĄ,

klausykite radijo stotį WJW, 850 ant jūsų imtuvo, 10:45 v.l. vak. sekmadieniais. Girdėsite specialią programą: "Jūs ir jūsų saugumas". Jei turite kokių kitų klausimų socialinio draudimo reikalais, kreipkitės į šias įstaigas:

First Floor, Federal Building, Cleveland 14, Ohio;
10406 Euclid Ave., Cleveland 6, Ohio;
2012 West 25th St., Cleveland 13, Ohio.

RKO KEITH'S 105th

Liepos 29,30 — "The Judge Steps" su Alexander Knox, Ann Southern ir "My Darling Clementine" su Henry Fonda, Linda Darnell.

Liepos 31 — rugpjūčio 6: "The Fountain Head" su Gary Cooper ir Patricia Nell.

Parduodami valgomos kambario

BALDAI,

gerai išlaikyti, mažai vartoti.

6211 Lenwood Ave.
apatiname aukšte

Naujas laidotuvių DIREKTORIUS

WILLIAM J. JAKUBS

Vienintelis lietuvių vyriškas laidotuvių direktorius Clevelande.

Visiems clevelandiečiams gerai pažįstamos laidotuvių direktorės Della Jakubs — Jakubauskienės sūnus William J. Jakubs neseniai irgi gavo valdžios pripažinimą verstis laidojimo amatu. Jis jau pradėjo oficialiai dirbti drauge su motina ligi šiol DELLA JAKUBS FUNERAL HOME vardu žinomoje laidojimo įstaigoje. Nuo šiol toji įstaiga vadinsis JAKUBS & SON FUNERAL HOME. Adresas pasilieka tas pats: 6621 Edna Avenue, telefonas — ENdicott 1763.

Nebrangiai ir geromis sąlygomis išsimokėtinai parduodamas dviejų butų namas,

kiekvienas butas po 5 kambarius, prie namo garažas trims mašinoms ir didelis gražus sklypas, lietuvių rajone, ant White Ave. Kaina \$9,500, įmokėti \$2,000, likusi dalis po \$75 kas mėnuo. Platesnių žinių kreipkitės pas

P. P. Muliolis, 6606 Superior Ave

JAKUBS & SON FUNERAL HOME

Lietuviška laidojimo įstaiga

Valdžios pripažinti laidojimo direktoriai:

Della E. Jakubs
William J. Jakubs

25 metai simpatingo ir rimto patarnavimo
6621 Edna Avenue ENdicott 1763

MONCRIEF'S Šildymo Sistemos

Palaiko Daugiau Clevelando Namų ŠILTAIS negu kurie kiti šildymo padargai GAS-OIL-COAL

THE HENRY FURNACE CO., MEDINA, O.

LASNIK CAFE

Puiki, Moderniškai Įrengta Lietuviška Užėiga
6824 SUPERIOR AVE.

(Šalia Dirvos Redakcijos)

Užkvičiame Lietuvius iš kitų miestų sustoti pas mus.
Kastantas ir Ona Lesnikauskai — Savininkai

Come in and meet your old friend
Bill Green, now tending bar

VIC'S OASIS

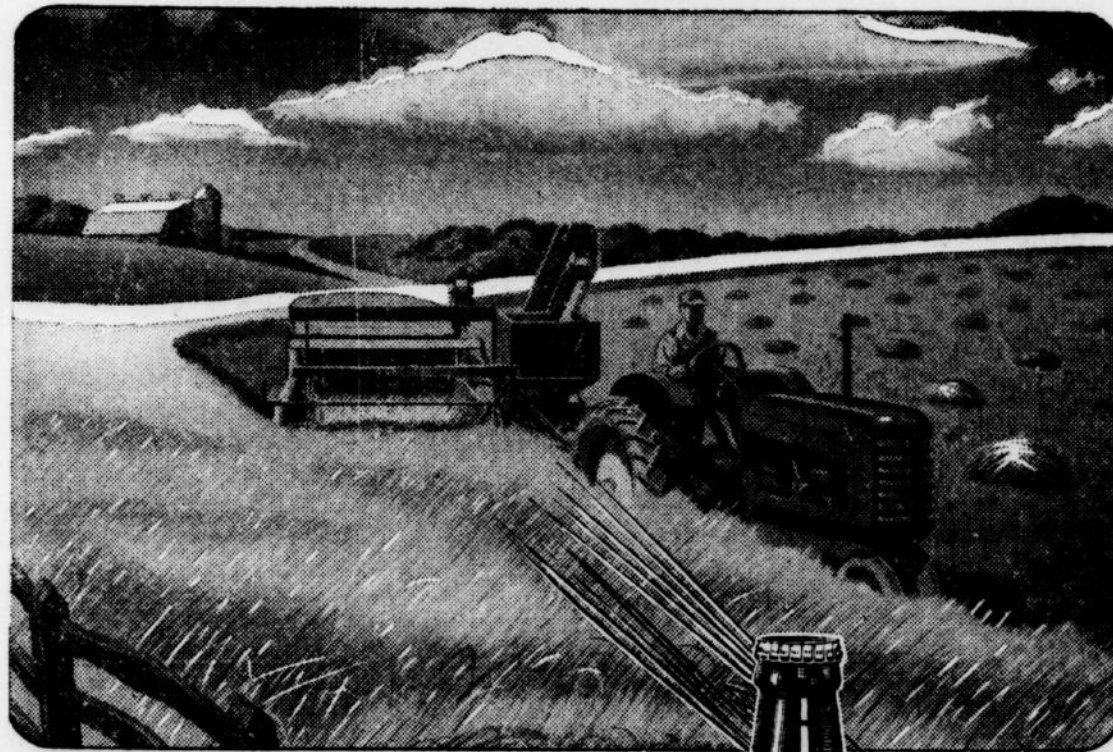
Wade Park at 71st Street

BEST FOOD IN TOWN

Air Conditioned

Good Service

Reikalaukit geriausio!

Pick
Of the
Crop

Iš geriausių grūdų — geriausias Pilzeno alus, rūpestingumo ir patyrimo dėka padarytas. Extra sausas — šviesus — kvapnus P.O.C. tikrai padidina jūsų stalo vaišingumą.

Extra Dry PILSENER BEER
THE PILSENER BREWING CO. OF CLEVELAND